

คำ "ก็" ที่ใช้เชื่อมคำและกลุ่มคำ

คำ "ก็" ที่ใช้เชื่อมคำและกลุ่มคำนี้ จะปรากฏอยู่ตรงกลางระหว่างคำชนิดต่าง ๆ หรือกลุ่มคำซึ่งประกอบด้วยคำชนิดต่าง ๆ และเมื่อ "ก็" ทำหน้าที่เป็นคำเชื่อม จะช่วยแสดงความหมายของคำหรือกลุ่มคำซึ่ง "ก็" เชื่อมอยู่ใน ๒ ลักษณะคือ

๑. ช่วยเน้นความหมายของคำหรือกลุ่มคำที่ "ก็" เชื่อม ซึ่งเป็นความหมายที่ได้จากบริบทที่มาประกอบ "ก็" ที่มีลักษณะนี้ ได้แก่

"ก็" ที่ใช้เชื่อมคำชนิดเดียวกัน และรายชื่อเหมือนกัน

"ก็" ที่ใช้เชื่อมกลุ่มคำ

๒. ช่วยแสดงความหมายของคำหรือกลุ่มคำที่ "ก็" เชื่อมในลักษณะต่าง ๆ กัน โดยไม่ต้องอาศัยบริบทที่ มาประกอบ "ก็" ที่มีลักษณะนี้ได้แก่

"ก็" ที่ใช้เชื่อมคำชนิดเดียวกัน แต่รายชื่อต่างกัน

"ก็" ที่ใช้เชื่อมกลุ่มคำ

คำ "ก็" ที่ใช้ในบทนี้ จำแนกออกได้คือ

"ก็" ที่ใช้เชื่อมคำ

ก. "ก็" ที่ใช้เชื่อมคำชนิดเดียวกัน

ข. "ก็" ที่ใช้เชื่อมคำต่างชนิดกัน

ค. "ก็" ที่ใช้เชื่อมคำในลักษณะพิเศษ

บริบท หมายถึงบริบทในสถานการณ์ ตรงกับภาษาอังกฤษว่า Context of Situation ซึ่งหมายถึงสิ่งที่เป็นคำพูด และไม่ใช้คำพูด ได้แก่ เนื้อความในประโยคที่นำมาก่อน เนื้อความในประโยคที่ตามมา การใช้คำแสดงมาลาเพื่อขยาย สภาพเหตุการณ์แวดล้อม เจตนาที่พูด อารมณ์และท่าทีของผู้พูด น้ำเสียง เป็นต้น บริบทที่นำมาเป็นเครื่องมือวิเคราะห์คำ "ก็" ในวิทยานิพนธ์เล่มนี้ เป็นเพียงตัวอย่างของบริบทที่พบมากและใช้บ่อย อาจจะมีบริบทอื่นได้อีกหลายแบบนอกเหนือจากที่กล่าวไว้

"ก็" ที่ใช้เชื่อมกลุ่มคำ

- ก. "ก็" ที่ใช้เชื่อมกลุ่มคำที่ประกอบด้วยคำชนิดเดียวกัน
- ข. "ก็" ที่ใช้เชื่อมกลุ่มคำที่ประกอบด้วยคำต่างชนิดกัน

"ก็" ที่ใช้เชื่อมคำ

คำ "ก็" จะปรากฏอยู่ตรงกลางระหว่างคำ ๒ คำ ซึ่งอาจจะเป็นคำชนิดเดียวกัน หรือคำต่างชนิดกันก็ได้ และเมื่อ "ก็" ทำหน้าที่เป็นคำเชื่อม อาจจะช่วยเน้นความหมาย หรือช่วยแสดงความหมายของคำที่ "ก็" เชื่อมนั้นด้วย คำ "ก็" อาจแบ่งตามลักษณะการใช้ ได้ดังนี้

ก. "ก็" ที่ใช้เชื่อมคำชนิดเดียวกัน

ชนิดของคำที่สามารถจะใช้คำ "ก็" เชื่อมในลักษณะนี้ได้ มี ๖ ชนิด คือ คำนาม คำกริยา คำสรรพนาม คำคุณศัพท์ คำกริยาวิเศษณ์ และคำบอกเวลา แบ่งตาม ลักษณะการใช้ได้ดังนี้

- ๑. เชื่อมคำชนิดเดียวกัน และรายคำเหมือนกัน
- ๒. เชื่อมคำชนิดเดียวกัน แต่รายคำต่างกัน
- ๑. เชื่อมคำชนิดเดียวกัน และรายคำ^๑ เหมือนกัน

สามารถจำแนกย่อยออกได้ ๒ ลักษณะคือ

- ก) เชื่อมคำที่ปรากฏตามลำพัง
- ข) เชื่อมคำที่ปรากฏร่วมกับคำชนิดอื่น

ก) เชื่อมคำที่ปรากฏตามลำพัง^๒

"ก็" ที่ใช้เป็นคำเชื่อมในลักษณะนี้จะปรากฏอยู่ตรงกลางระหว่าง คำ ๒ คำ ซึ่งเป็นคำชนิดเดียวกันมีรายคำเหมือนกัน และปรากฏตามลำพัง เท่าที่พบจาก

^๑รายคำ หมายถึงคำแต่ละคำที่ปรากฏเป็นรายการแต่ละรายการในพจนานุกรม ซึ่ง ตรงกับคำในภาษาอังกฤษว่า lexical item.

^๒ที่ปรากฏตามลำพัง ในที่นี้มีความหมายว่า ปรากฏโดยไม่มีคำชนิดอื่นมาขยาย.

ข้อมูล "ก็" จะใช้เชื่อมคำได้ ๔ ชนิด คือ คำนาม คำกริยา คำสรรพนาม และคำบอกเวลา และเมื่อ "ก็" ทำหน้าที่เป็นคำเชื่อมระหว่างคำชนิดต่าง ๆ ดังกล่าวแล้ว จะช่วยเน้นความหมายของคำที่ถูกเชื่อมในลักษณะต่าง ๆ กัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับบริบทที่มาประกอบ ดังจะแยกกล่าวตามชนิดของคำที่มี "ก็" เป็นคำเชื่อมได้คือ

๑) เชื่อมคำนาม

ใช้เน้นความหมายของคำนามที่ "ก็" เชื่อมอยู่ เช่น ใน
บริบทที่แสดงว่าคำนามที่กล่าวถึงนั้นไม่มีความสำคัญสำหรับตัวผู้พูดแต่อย่างใด

"ก็" ที่ใช้ในบริบทนี้ จะมีความหมายเป็นทำนองว่า "ถึงเป็น"
หรือ "ต่อให้เป็น"

เช่น เพื่อน ก็ เพื่อน / (ผมไม่สนใจทั้งนั้น)

ประโยคที่ยกมาี้ มีความหมายว่า "ถึงเป็นเพื่อน" หรือ
"ต่อให้เป็นเพื่อน" ผู้พูดก็จะ "ไม่สนใจ" ทั้งสิ้น

คำ "ก็" ทำหน้าที่เชื่อมคำนาม "เพื่อน" ที่อยู่ข้างหน้าและ
ข้างหลัง เข้าด้วยกัน และช่วยเน้นความหมายของคำนามคำนี้ด้วย

<u>ตัวอย่าง</u>	<u>คำที่ต้องการเน้น</u>
แชมป์ก็แชมป์ / (ฉันจะเอาชนะให้ได้)	เน้นที่คำนาม <u>แชมป์</u>
พี่ก็พี่ / (ผมไม่ไหวหน้าทั้งนั้น)	เน้นที่คำนาม <u>พี่</u>
เจ้านายก็เจ้านาย / (ฉันไม่นับถือหรอก)	เน้นที่คำนาม <u>เจ้านาย</u>
หัวหน้าก็หัวหน้า / (ห้ามฉันไม่ได้หรอก)	เน้นที่คำนาม <u>หัวหน้า</u>
เงินก็เงิน / (ไม่สำคัญสำหรับผมเลย)	เน้นที่คำนาม <u>เงิน</u>
ชีวิตก็ชีวิต / (ผมสละได้)	เน้นที่คำนาม <u>ชีวิต</u>

ใช้เน้นความหมายของคำนามที่ "ก็" เชื่อมอยู่ เช่น ใน
บริบทที่แสดงการยินยอมหรือตกลงใจของผู้พูด

เช่น พักยากก็พักยาก / (ไปเมื่อไหร่อย่าลืมบอกละ)

อาจจะ เป็นประโยคตอบตกลง เมื่อผู้พูดถูกชักชวนให้ไปเที่ยว
ที่พัทยา ในประโยคที่นำการสนทนามาก่อน ตัวอย่างข้างต้นนี้มีคำว่า "ก็" ทำหน้าที่เชื่อมคำนาม
"พัทยา" ที่อยู่ข้างหน้าและข้างหลัง เข้าด้วยกัน และช่วยเน้นความหมายของคำนามคำนี้ด้วย

<u>ตัวอย่าง</u>	<u>คำที่ต้องการเน้น</u>
เสือก ^ก เสื่อ / (ตีกว่าไม่มีอะไรรูปร่าง)	เน้นที่คำนาม <u>เสื่อ</u>
แท็กซี่ ^ก แท็กซี่ / (แต่เธอออกคำรณะ)	เน้นที่คำนาม <u>แท็กซี่</u>
ก๋วยเตี๋ยว ^ก ก๋วยเตี๋ยว / (แถวนี้ไม่มีร้านข้างแกงเลย นี่นะ)	เน้นที่คำนาม <u>ก๋วยเตี๋ยว</u>
การบินไทย ^ก การบินไทย / (ขอให้ถึงที่แล้วกัน)	เน้นที่คำนาม <u>การบินไทย</u>
นาฬิกา ^ก นาฬิกา / (แต่ปีหน้าหนูขอจักรยานนะ)	เน้นที่คำนาม <u>นาฬิกา</u>

ใช้เชื่อมโยงความสัมพันธ์ของความหมายของคำนามที่ "ก"

เชื่อมอยู่ เช่น ในบริบทที่แสดงความยุ่งยากในการตัดสินใจของผู้พูด

ชนิดของคำที่สามารถปรากฏอยู่ข้างหน้าคำ "ก" ในลักษณะนี้ ได้แก่ คำสรรพนาม^๑ ส่วนคำที่สามารถปรากฏอยู่ข้างหลังคำ "ก" ได้แก่คำนาม มีข้อน่าสังเกตประการหนึ่งคือ การใช้ "ก" เชื่อมในลักษณะนี้ ผู้พูดจะต้องกล่าวซ้ำสองครั้งเสมอ

เช่น นี่แม่/นั่นก็เมีย / (ไม่รู้จะเข้าข้างใคร)

"ก" ทำหน้าที่เชื่อมคำสรรพนาม "นี่" และ "นั่น" ที่ปรากฏอยู่ข้างหน้ากับคำนาม "แม่" และ "เมีย" ที่ปรากฏอยู่ข้างหลังเข้าด้วยกัน และช่วยเน้นความหมายของคำนามและคำสรรพนามดังกล่าวด้วย

^๑ในหนังสือ "โครงสร้างภาษาไทย : ระบบไวยากรณ์ ของ ดร.วิจินต์ ภาณุพงศ์ ถือว่าหมวดคำสรรพนาม เป็นหมวดย่อยของคำนาม เพราะมีลักษณะทั้งที่เหมือนและต่างจาก คำนาม

ที่เหมือนคำนาม คือ อาจจะปรากฏตำแหน่งเดียวกับคำนามได้ในกรอบประโยคทดสอบ

เช่น แม่
 เขา
 มาแล้ว

ที่ต่างจากคำนาม คือ เราอาจจะนำคำคุณศัพท์มาขยายคำนามได้ แต่จะนำมาขยายคำสรรพนามไม่ได้

เช่น เด็ก อ้วน มักรินจุ คำอ้วนขยายคำนามเด็ก
เธอ อ้วน มักรินจุ คำอ้วนไม่ได้ขยายสรรพนาม เธอ

๒ ใคร อะไร ไหน ี่ นั่น โน่น ี นั่น โน้น ุั้น ไหน ถือว่าเป็นคำสรรพนาม เพราะคำเหล่านี้อาจจะปรากฏแทนที่คำนามที่อยู่ในตำแหน่งข้างหลังคำบุพบทในกรอบประโยคทดสอบ ๕

<u>ตัวอย่าง</u>	<u>คำที่ต้องการเน้น</u>
นั่นก็ <u>พี่</u> /นี่ก็ <u>น้อง</u> /(จะช่วยใครดี)	เน้นที่คำสรรพนาม <u>นั่น</u> , <u>นี่</u> และคำนาม <u>พี่</u> , <u>น้อง</u>
นี่ก็ <u>เพื่อน</u> /นั่นก็ <u>เจ้านาย</u> /(ตัดสินใจลำบากจริง ๆ)	เน้นที่คำสรรพนาม <u>นี่</u> , <u>นั่น</u> และคำนาม <u>เพื่อน</u> , <u>เจ้านาย</u>

๒) เชื่อมคำกริยา

ใช้เน้นความหมายของคำกริยาที่ "ก็" เชื่อมอยู่ เช่น ในบริบท

ที่แสดงการยินยอมหรือตกลงใจของผู้พูด

เช่น กินก็กิน/(ทำทางอร่อยดีนะ)

อาจจะเป็นการตอบตกลง เมื่อผู้พูดถูกคะยั้นคะยอว่า "เธอไม่กินหรือ อร่อยนะ" ในประโยคที่นำการสนทนามาก่อน ตัวอย่างข้างต้นนี้มีคำ "ก็" ทำหน้าที่เชื่อมคำกริยา "กิน" ที่อยู่ข้างหน้าและข้างหลัง "ก็" เข้าด้วยกัน และช่วยเน้นความหมายของคำกริยาคำนี้ด้วย

<u>ตัวอย่าง</u>	<u>คำที่ต้องการเน้น</u>
(ตกลง)/พูดก็ <u>พูด</u>	เน้นที่คำกริยา <u>พูด</u>
นอนก็ <u>นอน</u> /(ง่วงแล้วเหมือนกัน)	เน้นที่คำกริยา <u>นอน</u>
พักก็ <u>พัก</u> /(เตี้ยวค่อยกลับมาทำใหม่)	เน้นที่คำกริยา <u>พัก</u>
ไปก็ <u>ไป</u> /(จะได้เปลี่ยนบรรยากาศบ้าง)	เน้นที่คำกริยา <u>ไป</u>

ใช้เน้นความหมายของคำกริยาที่ "ก็" เชื่อมอยู่เช่นในบริบท

ที่แสดงการตำหนิหรือไม่พอใจในสิ่งที่กำลังพูดถึง

เช่น ไกลก็ไกล/(น้ำไฟยังไม่มีใช้อีกด้วย)

อาจจะเป็นการบอกเล่าของผู้พูด เกี่ยวกับที่ดินแห่งหนึ่งในประโยคที่นำการสนทนามาก่อน ตัวอย่างข้างต้นนี้มีคำ "ก็" ทำหน้าที่เชื่อมคำกริยา "ไกล" ที่อยู่ข้างหน้าและข้างหลังเข้าด้วยกัน และช่วยเน้นความหมายของคำกริยานี้ด้วย

<u>ตัวอย่าง</u>	<u>คำที่ต้องการเน้น</u>
ผอมก็ <u>ผอม</u> /(ไม่เห็นจะสวยสักนิด)	เน้นที่คำกริยา <u>ผอม</u>
แก่ก็ <u>แก่</u> /(ยังจะเจ้าชู้อีก)	เน้นที่คำกริยา <u>แก่</u>

เหม็นก็เหม็น/ (คน ก็ขยะไม่มา ก็ไปสักที)	เน้นที่คำกริยา <u>เหม็น</u>
ชนก็ชน/ (ต้องดูกันทั้งวัน)	เน้นที่คำกริยา <u>ชน</u>
ดื้อก็ดื้อ/ (ตีเท่าไรไม่เห็นจำ)	เน้นที่คำกริยา <u>ดื้อ</u>
ชี่ก็ชี่ชี่ชี่ก็ชี่ชี่/ (เอาแต่นอนทั้งวัน)	เน้นที่คำกริยา <u>ชี่ก็ชี่ชี่</u>
เจ้าชู้ก็เจ้าชู้/ (แถมชอบเล่นการพนันเสียอีก)	เน้นที่คำกริยา <u>เจ้าชู้</u>

ใช้เน้นความหมายของคำกริยาที่ "ก็" เชื่อมอยู่ เช่น ในบริบท

ที่แสดงความพอใจหรือยกย่องชมเชย

เช่น สวยก็สวย/ (แล้วยังมีความสามารถอีก)

อาจจะเป็นการกล่าวถึงบุคคลใดบุคคลหนึ่งในประโยคที่นำ
การสนทนามาก่อน ตัวอย่างข้างต้นนี้มีคำ "ก็" ทำหน้าที่เชื่อมคำกริยา "สวย" ที่อยู่ข้างหน้า
และข้างหลังเข้าด้วยกัน และช่วยเน้นความหมายของคำกริยาคำนี้ด้วย

ตัวอย่าง

คำที่ต้องการเน้น

เก่งก็เก่ง/ (เข้ากับทุกคนได้หมด)	เน้นที่คำกริยา <u>เก่ง</u>
รวยก็รวย/ (แถมยังชอบช่วยเหลือคนจน)	เน้นที่คำกริยา <u>รวย</u>
ดีก็ดี/ (สมเป็นครูบาอาจารย์)	เน้นที่คำกริยา <u>ดี</u>
ชื้อก็ชื้อ/ (ไม่เคยคิดโกงใครเลย)	เน้นที่คำกริยา <u>ชื้อ</u>

ใช้เน้นความหมายของคำกริยาที่ "ก็" เชื่อมอยู่ เช่น ใน

บริบทแสดงความที่แย้งกัน

"ก็" ที่ใช้ในบริบทนี้ จะมีความหมายเป็นทำนองว่า "ทั้ง ๆ ที่"

เช่น กินก็กิน/ (แต่ไม่เห็นอ้วนสักที)

อาจจะเป็นการกล่าวถึงตัวผู้พูดเอง ในประโยคที่นำการ
สนทนามาก่อน ตัวอย่างข้างต้นนี้มี คำ "ก็" ทำหน้าที่เชื่อมกริยา "กิน" ที่อยู่ข้างหน้าและข้าง
หลัง เข้าด้วยกัน และช่วยเน้นความหมายของคำกริยาคำนี้ด้วย

ตัวอย่าง

คำที่ต้องการเน้น

ดีก็ดี/ (ไม่เห็นจะจำสักที)	เน้นที่คำกริยา <u>ดี</u>
เรียนก็เรียน/ (คะแนนกลับได้น้อย)	เน้นที่คำกริยา <u>เรียน</u>
ดูก็ดู/ (ไม่เห็นออกตรงสักข้อเดียว)	เน้นที่คำกริยา <u>ดู</u>

ห่างก็ห่าง / (แต่ต้องปล่อยเขาไป)

เน้นที่คำกริยาห่าง

รีบก็รีบ / (ยังไปไม่ทันรถไฟเลย)

เน้นที่คำกริยารีบ

เก่งก็เก่ง / (ยังไม่วายถูกเจ้านายดู)

เน้นที่คำกริยาเก่ง

ใช้เน้นความหมายของคำกริยาที่ "ก็" เชื่อมอยู่ เช่น ใน

บริบทที่แสดงการยอมรับของผู้พูด

เช่น ใช้ก็ใช้ / (เขาเป็นคู่หมั้นของตัวเองแหละ)

อาจจะเป็นการยอมรับของผู้พูดเกี่ยวกับ เรื่องใด เรื่องหนึ่งใน
บทสนทนา ตัวอย่างข้างบนนี้มีคำ "ก็" ทำหน้าที่เชื่อมคำกริยา "ใช้" ที่อยู่ข้างหน้าและข้างหลัง
เข้าด้วยกัน และช่วยเน้นความหมายของคำกริยาคำนี้ด้วย

ตัวอย่าง

คำที่ต้องการเน้น

ชอบก็ชอบ / (เพราะเขาเก่งนี่นา)

เน้นที่คำกริยาชอบ

บ้าก็บ้า / (เพราะรักเธอนะสิ)

เน้นที่คำกริยาบ้า

๓) เชื่อมคำสรรพนาม

ใช้เน้นความหมายของคำสรรพนามที่ "ก็" เชื่อมอยู่ เช่น

ในบริบทที่แสดงว่าคำสรรพนามที่กล่าวถึงนั้น ไม่มีความสำคัญสำหรับตัวผู้พูดแต่อย่างใด

เช่น ท่านก็ท่าน / (ผมยอมไม่ได้ทั้งนั้น)

คำ "ก็" ทำหน้าที่เชื่อมคำสรรพนาม "ท่าน" ที่อยู่ข้างหน้า
และข้างหลัง เข้าด้วยกันและช่วยเน้นความหมายของคำสรรพนามคำนี้ด้วย

ตัวอย่าง

คำที่ต้องการเน้น

เขาก็เขา / (ไม่มีความหมายสำหรับฉันหรอก)

เน้นที่คำสรรพนาม "เขา"

เธอก็เธอ / (ฉันไม่เห็นจะกลัวเลย)

เน้นที่คำสรรพนาม "เธอ"

๔) เชื่อมคำบอกเวลา

ใช้เน้นความหมายของคำบอกเวลาที่ "ก็" เชื่อมอยู่ เช่น

ในบริบทที่แสดงการยินยอมหรือตกลงใจของผู้พูด

เช่น พรุ่งนี้ก็พรุ่งนี้ / (มารับเร็ว ๆ หน่อยแล้วกัน)

คำ "ก็" ทำหน้าที่เชื่อมคำบอกเวลา "พรุ่งนี้" ที่อยู่ข้างหน้า
และข้างหลัง เข้าด้วยกัน และช่วยเน้นความหมายของคำบอกเวลาคำนี้ด้วย

<u>ตัวอย่าง</u>	<u>คำที่ต้องการ เน้น</u>
วันอาทิตย์ <u>ก็</u> วันอาทิตย์ / (อย่าลืมเตือนนะ)	เน้นที่คำบอกเวลา " <u>วันอาทิตย์</u> "
ตอน <u>บ่ายก็</u> ตอน <u>บ่าย</u> / (ฉันจะจองบัตรไว้ให้)	เน้นที่คำบอกเวลา " <u>ตอนบ่าย</u> "
<u>เข้าก็</u> เข้า / (จะพยายามตื่นให้ทันรถไฟ)	เน้นที่คำบอกเวลา " <u>เข้า</u> "

ข) เชื่อมคำที่ปรากฏร่วมกับคำชนิดอื่น

"ก็" ที่ใช้เป็นคำเชื่อมในลักษณะนี้ จะปรากฏอยู่ตรงกลางระหว่างคำ ๒ คำ ซึ่งเป็นคำชนิดเดียวกัน มีรายชื่อเหมือนกัน แต่จะมีคำชนิดอื่นมาปรากฏร่วมด้วย โดย "ก็" จะทำหน้าที่เชื่อมคำใน ๒ ลักษณะ คือ

๑) เชื่อมคำที่ใช้ขยายคำชนิดอื่น

๒) เชื่อมคำที่มีคำอื่นมาขยาย

๑) เชื่อมคำที่ใช้ขยาย^๑ คำชนิดอื่น

ได้แก่ คำเชื่อมที่ใช้ขยายคำนาม และคำกริยาดังนี้

ใช้ขยายคำนาม เท่าที่พบจากข้อมูลมีชนิดของคำเพียงชนิด

เดียวคือคำกริยาที่ใช้ขยายคำนามได้ โดยมี "ก็" ทำหน้าที่เป็นคำเชื่อมและช่วยเน้นความหมายของคำกริยาที่ "ก็" เชื่อม ในลักษณะต่าง ๆ ดังนี้

ใช้เน้นความหมายของคำกริยาที่ใช้ขยายคำนาม เช่น ใน

ปริบทที่แสดงการตำหนิหรือไม่พอใจ

เช่น กระตาสบางก็บาง / (พิมพ์แล้วไม่น่าอ่านเลย)

คำ "ก็" ทำหน้าที่เชื่อมคำกริยา "บาง" ที่ปรากฏอยู่ข้างหน้าและข้างหลังเข้าด้วยกัน และช่วยเน้นความหมายของ "บาง" ซึ่งทำหน้าที่ขยายคำนาม "กระตาส"

<u>ตัวอย่าง</u>	<u>คำที่ต้องการ เน้น</u>
ถนน <u>แคบก็</u> แคบ / (หลีกกันแทบไม่พ้น)	เน้นที่คำกริยา <u>แคบ</u>
เสื้อ <u>แก่ก็</u> เก่า / (ไม่อยากจะใส่เลย)	เน้นที่คำกริยา <u>เก่า</u>
ของ <u>แพงก็</u> แพง / (ซื้อไม่ลงเลยสักอย่าง)	เน้นที่คำกริยา <u>แพง</u>
อายุ <u>มากก็</u> มาก / (ยังทำตัวเด็กอยู่ได้)	เน้นที่คำกริยา <u>มาก</u>

^๑คำว่า "ขยาย" ในที่นี้มีความหมายว่า มาร่วมทำหน้าที่เดียวกัน.

คนแน่นก็แน่น/ (ที่จะหลีกกันแทบไม่มี)

เน้นที่คำกริยาแน่น

ห้องมืดก็มืด/ (แถมยังมีกลิ่นอับ ๆ อีก)

เน้นที่คำกริยามืด

ดอกไม้เหี่ยวก็เหี่ยว / (ดูแล้วไม่สดชื่นเสียเลย)

เน้นที่คำกริยาเหี่ยว

ใช้เน้นความหมายของคำกริยาที่ใช้ขยายคำนาม เช่น ใน

ปริบทที่แสดงความพอใจหรือยกย่องชมเชย

"ก็" ที่ใช้ในปริบทนี้ มีความหมายว่า "เป็น ลักษณะหนึ่งที่มีอยู่ และยังมีคุณสมบัติอื่นอีก"

เช่น ห้องกว้างก็กว้าง/ (แสงแดส่องได้ทั่วเลย)

คำ "ก็" ทำหน้าที่เชื่อมคำคุณศัพท์ "กว้าง" ที่ปรากฏอยู่ข้างหน้าและข้างหลังเข้าด้วยกัน และช่วยเน้นความหมายของ "กว้าง" ซึ่งทำหน้าที่ขยายคำนาม "ห้อง"

ตัวอย่าง

คำที่ต้องการเน้น

นิสัยดีก็ดี/ (เข้ากับทุกคนได้สบาย)

เน้นที่คำกริยาดี

ราคาถูกก็ถูก/ (คุณภาพยังดีกว่าของนอกเสียอีก)

เน้นที่คำกริยาถูก

อาหารอร่อยก็อร่อย/ (คิดราคาไม่แพงด้วย)

เน้นที่คำกริยาอร่อย

หอพักสะอาดก็สะอาด/ (คนไม่ค่อยพลุกพล่าน)

เน้นที่คำกริยาสะอาด

ใช้ขยายคำกริยา เท่าที่พบจากข้อมูลมีชนิดของคำเพียงชนิดเดียว คือ คำกริยาริเศษณ์ที่ใช้ขยายคำกริยาได้โดยมี "ก็" ทำหน้าที่เป็นคำเชื่อมและช่วยเน้นความหมายของคำกริยาริเศษณ์ที่ "ก็" เชื่อมในลักษณะต่าง ๆ กัน ดังนี้

ใช้เน้นความหมายของคำกริยาริเศษณ์ที่ใช้ขยายคำกริยา เช่น

ในปริบทที่แสดงการตำหนิหรือไม่พอใจ

เช่น กินจุก็จุ/ (อ้วนจนจะเหมือนหมูอยู่แล้ว)

คำ "ก็" ทำหน้าที่เชื่อมคำกริยาริเศษณ์ "จุ" ที่ปรากฏอยู่ข้างหน้าและข้างหลังเข้าด้วยกัน และช่วยเน้นความหมายของ "จุ" ซึ่งทำหน้าที่ขยายคำกริยา "กิน"

<u>ตัวอย่าง</u>	<u>คำที่ต้องการ เน้น</u>
ขับ <u>เร็ว</u> ก็ <u>เร็ว</u> / (น่ากลัวรถจะคว่ำเหลือเกิน)	เน้นที่คำกริยาวิเศษณ์ <u>เร็ว</u>
มา <u>สาย</u> ก็ <u>สาย</u> / (แล้วยังไม่ทำการบ้านส่งอีก)	เน้นที่คำกริยาวิเศษณ์ <u>สาย</u>
เรียน <u>อ่อน</u> ก็ <u>อ่อน</u> / (ไม่รู้จักปรับปรุงตัวเสียบ้าง)	เน้นที่คำกริยาวิเศษณ์ <u>อ่อน</u>

ใช้ เน้นความหมายของคำกริยาวิเศษณ์ที่ใช้ขยายคำกริยา

เช่น ในบริบทที่แสดงความพอใจหรือยกย่องชมเชย

เช่น เดินสวยก็สวย/ (นำมาองไปเสียหมด)

คำ "ก็" ทำหน้าที่เชื่อมคำกริยาวิเศษณ์ "สวย" ที่ปรากฏอยู่ข้างหน้าและข้างหลังเข้าด้วยกัน และช่วยเน้นความหมายของ "สวย" ซึ่งทำหน้าที่ขยายคำกริยา "เดิน"

<u>ตัวอย่าง</u>	<u>คำที่ต้องการ เน้น</u>
สอน <u>เก่ง</u> ก็ <u>เก่ง</u> / (แล้วยังใจดีอีกด้วย)	เน้นที่คำกริยาวิเศษณ์ <u>เก่ง</u>
ซัก <u>สะอาด</u> ก็ <u>สะอาด</u> / (กลิ่นยังหอมชื่นใจอีกด้วย)	เน้นที่คำกริยาวิเศษณ์ <u>สะอาด</u>
ขาย <u>ถูก</u> ก็ <u>ถูก</u> / (แถมยังได้ส่วนลดเสียอีก)	เน้นที่คำกริยาวิเศษณ์ <u>ถูก</u>

๒) เชื่อมคำที่มีคำอื่นมาขยาย

"ก็" จะใช้เชื่อมคำได้ ๔ ชนิดคือ คำนาม คำกริยา คำลักษณะนาม และคำบอกเวลา ส่วนชนิดของคำที่สามารถขยายคำเหล่านี้มี ๔ ชนิดคือ คำคุณศัพท์ คำกริยาวิเศษณ์ คำสรรพนาม คำบอกกำหนด คำปฏิเสธ คำหลังกริยา คำช่วยหน้ากริยา คำช่วยหลังกริยา และคำเชื่อม โดยมีลักษณะการขยายดังนี้

ขยายคำที่อยู่ข้างหน้าคำ "ก็"

ในกรณีนี้ "ก็" จะใช้เชื่อมคำกริยา ได้เพียงชนิดเดียว ส่วนคำที่ใช้ขยายมี ๓ ชนิด ได้แก่ คำปฏิเสธ คำช่วยหน้ากริยา และคำเชื่อม จากข้อมูลพบว่า "ก็" จะใช้เน้น ความหมายของคำกริยาที่อยู่ข้างหลัง ในบริบทต่อไปนี้

ใช้ เน้นความหมายของคำกริยาที่อยู่ข้างหลัง "ก็" เช่น ใน

บริบทที่แสดงความเห็นของผู้พูดเกี่ยวกับความน่าจะเป็นหรือไม่น่าจะเป็นของกริยานั้น

ชนิดของคำซึ่งทำหน้าที่ขยายคำกริยาที่อยู่ข้างหน้า "ก็"

ได้แก่คำปฏิเสธ "ไม่" กับคำช่วยหน้ากริยา "ควร" "น่า" "เคย" ปรากฏหน้าคำกริยาที่ขยาย

เช่น ไม่น่าตายก็ตาย / (ยังหนุ่มแน่นแท้ ๆ)

"ก็" ทำหน้าที่เชื่อมคำกริยา "ตาย" ที่ปรากฏอยู่ข้างหน้ากับ
ข้างหลัง และช่วยเน้นความหมายของคำกริยาคำหลัง ที่เป็นตัวแสดงความหมายหลัก

<u>ตัวอย่าง</u>	<u>คำที่ต้องการเน้น</u>
ไม่น่า <u>ได้ก็</u> ได้ / (ทั้งที่เรียนไม่เก่งสักหน่อย)	เน้นที่คำกริยา <u>ได้</u> คำหลัง
ไม่น่า <u>ลืมก็</u> ลืม / (วางอยู่บนโต๊ะแท้ ๆ)	เน้นที่คำกริยา <u>ลืม</u> คำหลัง
ไม่ควร <u>เสียก็</u> เสีย / (ดวงไม่ตีจริง ๆ)	เน้นที่คำกริยา <u>เสีย</u> คำหลัง
ไม่เคย <u>รักก็</u> รัก / (เพราะแพ้วความดีของเขา)	เน้นที่คำกริยา <u>รัก</u> คำหลัง

ใช้เน้นความหมายของคำกริยาที่คำ "ก็" เชื่อมอยู่ เช่น ใน
บริบทที่แสดงการยอมรับของผู้พูด แต่ไม่ได้ยอมรับอย่างเต็มที่

ชนิดของคำที่ทำหน้าที่ขยายคำกริยาที่ปรากฏข้างหน้าคำ "ก็"
ได้แก่คำเชื่อม "จะว่า"

เช่น จะว่าง่ายก็ง่าย / (แต่ฉันก็ยังทำผิด)

คำ "ก็" ทำหน้าที่เชื่อมคำกริยาว่าง่าย ที่ปรากฏข้างหน้ากับข้าง
หลังเข้าด้วยกัน และช่วยเน้นความหมายของคำกริยาคำนี้ด้วย โดยมีคำเชื่อม "จะว่า" ทำหน้าที่
เป็นคำขยายกริยาคำหน้า

<u>ตัวอย่าง</u>	<u>คำที่ต้องการเน้น</u>
จะ <u>ว่าชอบก็</u> ชอบ / (แต่ไม่ถึงกับรักทรอก)	เน้นที่คำกริยา <u>ชอบ</u>
จะ <u>ว่ายากก็</u> ยาก / (แต่ก็พอทำได้)	เน้นที่คำกริยา <u>ยาก</u>
จะ <u>ว่าโง่ก็</u> โง่ / (แต่ยังพอเอาตัวรอดได้)	เน้นที่คำกริยา <u>โง่</u>

ขยายคำที่อยู่ข้างหน้า คำ "ก็"
ในกรณีนี้ "ก็" จะใช้เชื่อมคำได้ ๒ ชนิด ได้แก่ คำกริยา และ
คำนาม ส่วนคำที่ใช้ขยายมี ๓ ชนิด ได้แก่ คำปฏิเสธ คำคุณศัพท์ และ คำกริยาวิเศษณ์ จากข้อมูล
พบว่า "ก็" จะใช้เน้นความหมายของคำกริยาและคำที่มาขยายซึ่งอยู่ข้างหลัง ในบริบทต่อไปนี้

ขยายคำกริยา

ใช้เน้นความหมายของคำขยายกับคำกริยาที่อยู่ข้างหลัง "ก็"
เช่น ในบริบทที่แสดงความรำคาญใจ แสดงการตำหนิหรือไม่สบายใจ อย่างใดอย่างหนึ่ง

ชนิดของคำซึ่งทำหน้าที่ขยายคำกริยาที่อยู่ข้างหลัง "ก็"

ได้แก่คำปฏิเสธ "ไม่" ซึ่งปรากฏหน้าคำกริยานั้น

เช่น นอนก็ไม่นอน / (ร้องกวนทั้งคืน)

"ก็" ทำหน้าที่เชื่อมคำกริยา "นอน" ที่ปรากฏอยู่ข้างหน้ากับข้างหลัง และช่วยเน้นความหมายของคำขยายกับคำกริยา "ไม่นอน" ซึ่งอยู่ข้างหลังด้วย

ตัวอย่าง

กินก็ไม่กิน / (พอมจนเห็นซีโครงแล้ว)

พูดก็ไม่พูด / (ได้แต่นั่งซึมทั้งวัน)

เรียนก็ไม่เรียน / (เอาแต่เที่ยว)

ทำก็ไม่ทำ / (ตั้งแต่พูดเท่านั้น)

ช่วยก็ไม่ช่วย / (หน้าซำยังดิ้นหาเสียอีก)

คำที่ต้องการเน้น

เน้นที่คำขยายกับคำกริยา ไม่กิน

เน้นที่คำขยายกับคำกริยา ไม่พูด

เน้นที่คำขยายกับคำกริยา ไม่เรียน

เน้นที่คำขยายกับคำกริยา ไม่ทำ

เน้นที่คำขยายกับคำกริยา ไม่ช่วย

ใช้เน้นความหมายของคำขยายกับคำกริยาที่อยู่ข้างหลัง "ก็"

เช่น ในบริบทที่แสดงการบอกเล่า เพื่อเสริมความในประโยคปฏิเสธ

ชนิดของคำซึ่งทำหน้าที่ขยายคำกริยาที่อยู่ข้างหลัง "ก็" ได้แก่คำปฏิเสธ "ไม่" ปรากฏอยู่หน้าคำกริยาที่ขยาย

เช่น สาวก็ไม่สาว / (อายุกลางคนแล้ว)

"ก็" ทำหน้าที่เชื่อมคำกริยา "สาว" ที่ปรากฏอยู่ข้างหน้ากับข้างหลังและช่วยเน้นความหมายของคำขยายกับคำกริยา "ไม่สาว" ซึ่งอยู่ข้างหลังด้วย

ตัวอย่าง

ผอมก็ไม่ผอม / (รูปร่างกำลั้งดี)

แก่ก็ไม่แก่ / (ยังใช้ได้อีกนาน)

ไกลก็ไม่ไกล / (พอจะเดินไปได้)

ห่วยก็ไม่ห่วย / (ลูกเขาโต ๆ กันหมดแล้ว)

คำที่ต้องการเน้น

เน้นที่คำขยายกับคำกริยา ไม่ผอม

เน้นที่คำขยายกับคำกริยา ไม่แก่

เน้นที่คำขยายกับคำกริยา ไม่ไกล

เน้นที่คำขยายกับคำกริยา ไม่ห่วย

ใช้เน้นความหมายของคำกริยากับคำขยายที่อยู่ข้างหลัง "ก็"

เช่น ในบริบทที่แสดงการชมเชย

ชนิดของคำซึ่งทำหน้าที่ขยายคำกริยาที่อยู่ข้างหลัง "ก็" ได้แก่คำกริยาวิเศษณ์ ซึ่งปรากฏอยู่หลังคำกริยานั้น

เช่น เรียนก็เรียนเก่ง / (แถมยังเป็นนักกีฬาของโรงเรียนด้วย)

"ก็" ทำหน้าที่เชื่อมคำกริยา "เรียน" ที่ปรากฏอยู่ข้างหน้ากับข้างหลัง และช่วยเน้นความหมายของคำกริยากับคำขยาย "เรียนเก่ง" ซึ่งอยู่ข้างหลังด้วย

ตัวอย่าง

คำที่ต้องการเน้น

ทำก็ทำจริง / (ไม่เคยละทิ้งงานในหน้าที่เลย)

เน้นที่คำกริยากับคำขยายทำจริง

พูดก็พูดเพราะ / (ฟังระรื่นหูทุกคำ)

เน้นที่คำกริยากับคำขยายพูดเพราะ

สอนก็สอนดี / (แล้วยังเมตตาพวกเราด้วย)

เน้นที่คำกริยากับคำขยายสอนดี

ใช้เน้นความหมายของคำกริยากับคำขยายที่อยู่ข้างหลัง "ก็"

เช่น ในบริบทที่แสดงการดำเนิน

ชนิดของคำซึ่งทำหน้าที่ขยายคำกริยาที่อยู่ข้างหลัง "ก็" ได้แก่ คำกริยาวิเศษณ์ ปรากฏหลังคำกริยาที่ขยาย

เช่น เขียนก็เขียนผิด / (แล้วยังอยากจะเขียนอีก)

"ก็" ทำหน้าที่เชื่อมคำกริยา "เขียน" ที่ปรากฏอยู่ข้างหน้ากับข้างหลังและช่วย เน้นความหมายของคำกริยากับคำขยาย "เขียนผิด" ซึ่งอยู่ข้างหลังด้วย

ตัวอย่าง

คำที่ต้องการเน้น

กินก็กินจุ / (ไม่รู้จุกควบคุมน้ำหนักเสียบ้าง)

เน้นที่คำกริยากับคำขยายกินจุ

เรียนก็เรียนอ่อน / (หนังสือก็ไม่ค่อยดู)

เน้นที่คำกริยากับคำขยายเรียนอ่อน

มาก็มาสาย / (การบ้านก็ส่งไม่ทันเวลา)

เน้นที่คำกริยากับคำขยายมาสาย

ขายก็ขายแพง / (มีหน้าขายคนขายยังไม่มีการขายเสียอีก)

เน้นที่คำกริยากับคำขยายขายแพง

ขยายคำนาม

ใช้เน้นความหมายของคำนามกับคำขยายที่อยู่ข้างหลัง "ก็"

เช่น ในบริบทที่แสดงความพอใจหรือชมเชย

ชนิดของคำซึ่งทำหน้าที่ขยายคำนามที่อยู่ข้างหลัง "ก็" ได้แก่ คำคุณศัพท์ปรากฏหลังคำนามที่ขยาย

เช่น ห้องก็ห้องพิเศษ / (สบายไปหมดทุกอย่าง)

"ก็" ทำหน้าที่เชื่อมคำนาม "ห้อง" ที่ปรากฏอยู่ข้างหน้ากับข้างหลัง และช่วยเน้นความหมายของคำนามกับคำขยาย "ห้องพิเศษ" ซึ่งอยู่ข้างหลังด้วย

<u>ตัวอย่าง</u>	<u>คำที่ต้องการเน้น</u>
<u>ของก็ของแท้</u> / (หาที่ไหนไม่ได้อีกแล้ว)	เน้นที่คำนามกับคำขยาย <u>ของแท้</u>
<u>รถก็รถใหม่</u> / (แถมอุปกรณ์ให้หลายอย่างเสียด้วย)	เน้นที่คำนามกับคำขยาย <u>รถใหม่</u>
<u>อาหารก็อาหารทะเล</u> / (เข้ากับบรรยากาศดีเหลือเกิน)	เน้นที่คำนามกับคำขยาย <u>อาหารทะเล</u>
<u>งานก็งานเบา</u> / (ทำอย่างสบาย ๆ)	เน้นที่คำนามกับคำขยาย <u>งานเบา</u>

ใช้เน้นความหมายของคำนามกับคำขยายที่อยู่ข้างหลัง "ก็"

เช่น ในบริบทที่แสดงความไม่พอใจ

ชนิดของคำซึ่งทำหน้าที่ขยายคำนามที่อยู่ข้างหลัง "ก็" ได้แก่
คำคุณศัพท์ปรากฏอยู่หลังคำนามที่ขยาย

เช่น งานก็งานหนัก / (ข้าราชการเจ้านายยังขี้บ่นอีก)

"ก็" ทำหน้าที่เชื่อมคำนาม "งาน" ที่ปรากฏอยู่ข้างหน้ากับ
ข้างหลังและช่วยเน้นความหมายของคำนามกับคำขยาย "งานหนัก" ซึ่งอยู่ข้างหลังด้วย

<u>ตัวอย่าง</u>	<u>คำที่ต้องการเน้น</u>
<u>กระดาษก็กระดาษบาง</u> / (เข้าเล่มแล้วไม่สวยเลย)	เน้นที่คำนามกับคำขยาย <u>กระดาษบาง</u>
<u>บ้านก็บ้านเก่า</u> / (ต้องเสียเงินค่าซ่อมอีก)	เน้นที่คำนามกับคำขยาย <u>บ้านเก่า</u>
<u>ถนนก็ถนนลูกรัง</u> (ฝนตกลงไปหมด)	เน้นที่คำนามกับคำขยาย <u>ถนนลูกรัง</u>
<u>จวนก็จวนพลาสติก</u> / (เป็นอันตรายออก)	เน้นที่คำนามกับคำขยาย <u>จวนพลาสติก</u>

๒. เชื่อมคำชนิดเดียวกัน แต่รายคำต่างกัน

สามารถจำแนกย่อยออกได้ ๒ ลักษณะคือ

- ก) เชื่อมคำที่ปรากฏตามลำดับ
- ข) เชื่อมคำที่ปรากฏร่วมกับคำชนิดอื่น
- ค) เชื่อมคำที่ปรากฏตามลำดับ

"ก็" ที่ใช้ เป็นคำเชื่อมในลักษณะนี้ จะปรากฏอยู่ตรงกลางระหว่างคำ

๒ คำ ซึ่งเป็นคำชนิดเดียวกันแต่ต่างรายคำกัน และปรากฏตามลำดับ เท่าที่พบจากข้อมูล "ก็" จะใช้เชื่อมคำได้ ๒ ชนิด คือ คำกริยาและคำนาม และเมื่อ "ก็" ทำหน้าที่เป็นคำเชื่อมระหว่างคำชนิดต่าง ๆ ดังกล่าวแล้ว ยังอาจจะช่วยแสดงความหมายของคำที่ "ก็" เชื่อมอยู่ในลักษณะ

ต่าง ๆ กัน โดยไม่ต้องอาศัยบริบทมาประกอบ ดังนี้

๑) ใช้เชื่อมคำกริยา

ใช้เชื่อมคำกริยา เพื่อแสดงความเป็นเหตุเป็นผลของกันและกัน

คำกริยาที่ขนานระหว่างคำ "ก็" นี้ จะมีลักษณะเป็นเหตุเป็นผล คือคำกริยาที่อยู่ข้างหน้า "ก็" จะเป็นเหตุทำให้เกิดกริยาที่อยู่ข้างหลัง "ก็" ซึ่งเป็นผลตามมา หากเติมคำแสดงมาลาอนุญาติ เช่น "เสีย", "ซะ", ท้ายคำกริยาที่ปรากฏหลัง "ก็" ความหมายจะเปลี่ยนจากการบอกเล่า เป็นการอนุญาตหรือแนะนำ

เช่น ทิวก็กิน (เสีย)

"ก็" ทำหน้าที่เชื่อมคำกริยา "ทิว" ที่ปรากฏข้างหน้า กับคำกริยา "กิน" ที่ปรากฏข้างหลัง และช่วยยืนยันข้อความหมายของคำกริยาทั้งสองคำได้ ๒ แบบ คือ แบบแรกแสดงความหมายบอกเล่าว่าผู้พูดเป็นผู้กระทำกริยาเอง แบบที่สองแสดงความหมายอนุญาตให้ผู้ฟังกระทำกริยาได้

ตัวอย่าง

ง่วงก็นอน (ซะ)

เหนื่อยก็พัก (เสีย)

เมื่อยก็หยุด (เสีย)

ใช้เชื่อมคำกริยา เพื่อแสดงการตำหนิหรือไม่พอใจ

เช่น (เวลา)เรียนก็เล่น

"ก็" ทำหน้าที่เชื่อมคำกริยา "เรียน" ที่อยู่ข้างหน้า กับคำกริยา "เล่น" ที่อยู่ข้างหลัง และช่วยแสดงความหมายของคำกริยาทั้ง ๒ คำด้วย

ตัวอย่าง

(เวลา)ทำงานก็เสียง

(เวลา)กินก็พูด

๒) ใช้เชื่อมคำนาม

ใช้เชื่อมคำนาม เพื่อแสดงการบอกเล่า

เช่น แม่น้ำก็เจ้าพระยา (ใจล่ะ)

"ก็" ทำหน้าที่เชื่อมคำนาม "แม่น้ำ" ที่อยู่ข้างหน้า กับคำนาม "เจ้าพระยา" ที่อยู่ข้างหลัง และช่วยแสดงความหมายของคำนามทั้ง ๒ คำด้วย

ตัวอย่าง

โรงเรียนกสวนกุหลาบ

แต่งก็สมศักดิ์ (เน้นแหละ)

สายการบินก็สิงคโปร์แอร์ไลน์

ข) เชื่อมคำที่ปรากฏร่วมกับคำชนิดอื่น

"ก็" ที่ใช้ เป็นคำเชื่อมในลักษณะนี้ จะปรากฏอยู่ตรงกลางระหว่างคำ ๒ คำ ซึ่งเป็นคำชนิดเดียวกัน แต่รายคำต่างกัน และมีคำชนิดอื่นปรากฏร่วมด้วย ในลักษณะที่มาขยายคำที่ "ก็" เชื่อมอยู่ โดยมีลักษณะการขยายคือ

ขยายคำที่อยู่ข้างหน้า "ก็"

ในกรณีนี้ "ก็" จะใช้เชื่อมคำได้ ๒ ชนิด คือ คำนาม และ คำกริยา ส่วนคำที่ใช้ขยายได้แก่คำปฏิเสธไม่ "ก็" จะใช้แสดงความหมายของคำนามหรือคำกริยาที่เชื่อมในลักษณะเดียวกันดังนี้

ใช้เชื่อมคำนามหรือคำกริยาพร้อมกับคำขยาย เพื่อแสดงการเลือกกระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง

เช่น ไม่กินก็นอน

"ก็" ทำหน้าที่เชื่อมคำขยายและคำกริยา "ไม่กิน" ที่ปรากฏข้างหน้ากับคำกริยา "นอน" ที่อยู่ข้างหลัง

ตัวอย่างไม่นั่งก็ยืนไม่เรียนก็ทำงานไม่กระเป๋าก็รองเท้าไม่ครูก็นักเรียนขยายคำที่อยู่ข้างหลังคำ "ก็"

ในกรณีนี้ "ก็" จะใช้เชื่อมคำกริยา ได้เพียงชนิดเดียว ส่วนคำที่ใช้ขยายได้แก่ คำปฏิเสธ "ไม่" "ก็" จะใช้แสดงความหมายของคำที่เชื่อมได้ ดังนี้

ใช้เชื่อมคำกริยาพร้อมทั้งคำขยาย เพื่อแสดงการบอกเล่าในทำนองปฏิเสธอันเป็นผลของกริยาที่มาข้างหน้า

เช่น หากก็ไม่เจอ

"ก็" ทำหน้าที่เชื่อมคำกริยา "หา" ที่อยู่ข้างหน้า กับคำขยายและคำกริยา "ไม่เจอ" ที่อยู่ข้างหลัง

ตัวอย่างมากก็ไม่พบอ่านก็ไม่เข้าใจหนีก็ไม่พ้น

ใช้เชื่อมคำกริยาพร้อมทั้งคำขยาย เพื่อแสดงการดำเนินหรือ
ไม่พอใจ หรือบอกเล่าในทำนองปฏิเสธอย่างใดอย่างหนึ่ง

เช่น พุดก็ไม่ระวัง

"ก็" ทำหน้าที่เชื่อมคำกริยา "พุด" ที่อยู่ข้างหน้า กับคำขยาย

และคำกริยา "ไม่ระวัง" ที่อยู่ข้างหลัง

ตัวอย่างเรียนก็ไม่สำเร็จยิ้มก็ไม่สวยขายก็ไม่ไ้ข. "ก็" ที่ใช้เชื่อมคำต่างชนิดกัน

ชนิดของคำที่สามารถจะใช้คำ "ก็" เชื่อมในลักษณะนี้ได้ มี ๔ ชนิด คือ
คำนาม คำกริยา คำสรรพนาม และ คำกริยาวิเศษณ์ แบ่งตามลักษณะการใช้ได้ดังนี้

๑. เชื่อมคำต่างชนิดกันที่ปรากฏตามลำดับ
๒. เชื่อมคำต่างชนิดกันที่ปรากฏร่วมกับคำขยาย
๑. เชื่อมคำต่างชนิดกันที่ปรากฏตามลำดับ

"ก็" ที่ใช้เป็นคำเชื่อมในลักษณะนี้ จะปรากฏอยู่ตรงกลางระหว่างคำ
๒ คำ ซึ่งเป็นคำคนละชนิดกัน ปรากฏตามลำดับ แต่จะมีคำหนึ่งช่วยขยายอีกคำหนึ่งเสมอ
เมื่อ "ก็" ทำหน้าที่เป็นคำเชื่อม จะช่วยแสดงความหมายของคำที่อยู่ข้างหลังในลักษณะต่าง ๆ
กัน ดังจะแยกกล่าวตามชนิดของคำที่ "ก็" เชื่อมได้คือ

ก) เชื่อมคำนามกับคำกริยา

ใช้เชื่อมคำนามและคำกริยา เพื่อแสดงลักษณะของคำนามที่มาข้างหน้า
หน้าในทำนองแสดงความพอใจหรือชมเชย

เช่น อาหารก็อร่อย

"ก็" ทำหน้าที่เชื่อมคำนาม "อาหาร" ที่อยู่ข้างหน้า กับคำกริยา

"อร่อย" ที่อยู่ข้างหลัง และช่วยแสดงลักษณะของคำนามที่อยู่ข้างหน้าด้วย

<u>ตัวอย่าง</u>	ข้าว <u>ก็</u> ดิบ
	ผิว <u>ก็</u> ดำ
	หญิง <u>ก็</u> ขุม
	ของ <u>ก็</u> แพง
	เสื้อ <u>ก็</u> เปื้อน

ข. เชื่อมคำสรรพนามกับคำกริยา

ใช้เชื่อมคำสรรพนามกับคำกริยา เพื่อแสดงการจำแนก

คำสรรพนามที่ปรากฏอยู่ข้างหน้าคำ "ก็" จะมีเพียง ๒ คำ คือ บ้าง, ต่าง

ซึ่งแสดงความหมายจำแนกออกเป็นส่วน ๆ

เช่น บ้างก็คุย บ้างก็เล่น

"ก็" ทำหน้าที่เชื่อมคำ สรรพนาม "บ้าง" ที่ปรากฏข้างหน้า กับคำกริยา "คุย"

ที่อยู่ข้างหลัง เมื่อใช้ในภาษาพูด อาจจะต้องกล่าวมากกว่า ๑ ครั้ง เสมอ

<u>ตัวอย่าง</u>	บ้าง <u>ก็</u> ชอบ	บ้าง <u>ก็</u> ซิง
	บ้าง <u>ก็</u> รัก	บ้าง <u>ก็</u> เกลียด
	ต่าง <u>ก็</u> เชื่อถือ	ต่าง <u>ก็</u> ไว้วางใจ

หมายเหตุ ในกรณีที่มีคำปฏิเสธ "ไม่" เป็นคำขยายอยู่หน้าคำกริยา เช่น บ้างก็ไม่ชอบ "ก็"

จะยังคงช่วยแสดงความหมายของคำที่เชื่อมรวมทั้งคำขยายเพื่อแสดงการจำแนก

เช่น เดิม

ค. ใช้เชื่อมคำกริยากับคำกริยาวิเศษณ์ เพื่อแสดงความพอใจหรือชมเชย

เช่น สอนก็เก่ง

"ก็" ทำหน้าที่เชื่อมคำกริยา "สอน" ที่อยู่ข้างหน้า กับคำกริยาวิเศษณ์ "เก่ง"

ที่อยู่ข้างหลัง

<u>ตัวอย่าง</u>	เย็บ <u>ก็</u> ประณีต
	แต่งตัว <u>ก็</u> สุภาพ
	เรียน <u>ก็</u> เก่ง
	เล่น <u>ก็</u> ชำนาญ

๒. เชื่อมคำต่างชนิดกันที่ปรากฏร่วมกับคำขยาย

"ก็" ที่ใช้ เป็นคำเชื่อมในลักษณะนี้จะปรากฏอยู่ตรงกลางระหว่างคำ ๒ คำ ซึ่งเป็นคำคนละชนิดกัน และมีคำอื่นมาขยาย เท่าที่พบจากข้อมูล มีคำปฏิเสธ เพียงชนิดเดียว ลักษณะการขยายจะขยายคำที่ปรากฏอยู่ข้างหลัง "ก็" เสมอ

เมื่อ "ก็" ทำหน้าที่เป็นคำเชื่อม จะช่วยแสดงความหมายของคำที่เชื่อมกับคำขยายซึ่งอยู่ข้างหลัง ในลักษณะต่าง ๆ กัน ดังจะแยกกล่าวตามชนิดของคำที่ "ก็" เชื่อมได้ คือ

เชื่อมคำนาม กับ คำกริยาที่มีคำขยาย

ใช้เชื่อมคำนาม กับคำกริยาที่มีคำขยาย เพื่อแสดงการตำหนิหรือไม่พอใจ

เช่น อาหารก็ไม่อร่อย

"ก็" ทำหน้าที่เชื่อมคำนาม "อาหาร" ที่อยู่ข้างหน้า กับคำขยายและคำกริยา "ไม่อร่อย" ที่อยู่ข้างหลัง

ตัวอย่าง

ฝนก็ไม่ตก

หนังสือก็ไม่สนุก

ผ้าก็ไม่สวย

บ้านก็ไม่สะอาด

ใช้เชื่อมคำนามกับคำกริยาที่มีคำขยาย เพื่อแสดงการบอกเล่าในทำนอง

ปฏิเสธ

เช่น รูปร่างก็ไม่เล็ก

"ก็" ทำหน้าที่เชื่อมคำนาม "รูปร่าง" ที่อยู่ข้างหน้า คำขยายและคำกริยา "ไม่เล็ก" ที่อยู่ข้างหลัง

ตัวอย่าง

คนก็ไม่แน่น

รถก็ไม่ติด

ของก็ไม่แพง

คำ "ก็" ที่ใช้เชื่อมคำในลักษณะพิเศษ

คำ "ก็" ที่นำมาวิเคราะห์ในหัวข้อนี้ มีลักษณะแตกต่างกับข้อ ก. และ ข. ที่กล่าวมาแล้วคือ ชนิดของคำที่อยู่ข้างหน้า "ก็" อาจจะเป็นคำกริยาหรือคำนามก็ได้ ส่วนชนิดของคำที่อยู่ข้างหลัง "ก็" จะเป็นคำกริยาบางคำ ที่ใช้ร่วมกับ "ก็" เสมอ จนมีลักษณะตายตัวและบางคำก็กลายเป็นคำประเภท "สำนวน"^๑ ไป เท่าที่พบจากข้อมูลมี ๑๗ คำ ได้แก่ ก็เป็นอย่าง ก็ได้ ก็ว่าได้ ก็ยังได้ ก็ยังไหว ก็ยังดี ก็ยิ่งจั้น ก็เท่านั้น ก็อย่างว่า ก็ถึงว่า ก็แล้ว ก็แล้วแต่ ก็แล้วกัน ก็ด้วยกัน ก็ดี ก็ตาม คำทั้งหมดนี้ มีตำแหน่งอยู่ที่ท้ายสุดของประโยคเสมอ

การใช้ "ก็" เชื่อมคำในลักษณะนี้ เป็นการเชื่อมคำกริยาหรือคำนามกับคำกริยาบางคำที่ใช้ร่วมกับคำ "ก็" เข้าด้วยกัน และในกรณีที่ "ก็" ทำหน้าที่เป็นคำเชื่อม จะช่วยเน้นความหมายของคำกริยาที่ปรากฏร่วมกับ "ก็" อีกด้วย "ก็" ที่ใช้ในลักษณะพิเศษนี้ แบ่งออกได้เป็น ๒ ประเภทคือ

- ก. "ก็" ที่ใช้เชื่อมคำกริยา
- ข. "ก็" ที่ใช้ เป็นคำเชื่อมในสำนวน
- ก. "ก็" ที่ใช้เชื่อมคำกริยา

คำกริยาที่ปรากฏอยู่ข้างหน้าคำ "ก็" จะแบ่งออกเป็น ๒ ชนิด คือ คำกริยาอาการและคำกริยากรรม ถ้าเป็นคำกริยาอาการโดยทั่วไปจะมีตำแหน่งอยู่ติดกับคำ "ก็" เลย แต่ถ้าเป็นคำกริยากรรม จะมีคำนามมาคั่นอยู่ก่อน อย่างไรก็ตาม คำกริยาที่กล่าวนี้อาจจะมีคำช่วยหน้ากริยา , คำช่วยหลังกริยา, คำคุณศัพท์ และคำปฏิเสธ มาขยายได้ ดังนั้นลักษณะการเชื่อมของคำ "ก็" ในหัวข้อนี้ จึงอาจจะเป็นการเชื่อมคำกริยาและคำขยายที่อยู่ข้างหน้า กับคำกริยาบางคำที่ปรากฏร่วมกับคำ "ก็" เข้าด้วยกัน

^๑สำนวน จะเกิดจากการนำคำคำเดียวหรือมากกว่ามาใช้ด้วยกัน แต่ความหมายไม่ได้เกิดจากการรวมของความหมายของคำที่มาประกอบกันอยู่ คือจะมีลักษณะพูด เป็นชั้นเชิง ไม่ตรงไปตรงมา

เช่น คำว่า ยกเมฆ

เมื่อใช้เป็นคำสำนวน ไม่ได้หมายความว่ายกก้อนเมฆ แต่มีความหมายว่า โกหก หรือ แต่งเรื่องขึ้นมาเอง เป็นต้น

ส่วนคำกริยาบางคำ^๑ ที่ใช้ร่วมกับคำว่า "ก็" ในลักษณะนี้ มี ๑๔ คำ ได้แก่ ก็เป็น
ก็ช่าง ก็ได้ ก็ว่าได้ ก็ยังได้ ก็ยังไหว ก็ยังดี ก็อย่างนั้น ก็เท่านั้น ก็อย่างว่า ก็ถึงว่า
ก็แล้ว ก็แล้วแต่ ก็แล้วกัน ก็ด้วยกัน คำทั้งหมดที่กล่าวนี้ จะใช้ในความหมายทางโครงสร้าง
แบบเชื่อมความให้ต่อเนื่องในลักษณะต่าง ๆ กันดังนี้

๑. ก็เป็น

คำ "ก็" ที่ใช้เป็นคำเชื่อมในหัวข้อนี้ .ปรากฏร่วมกับคำกริยา เป็น โดย
ที่ "ก็" จะใช้ในความหมายว่า "ด้วย" ดังนั้นคำว่า "ก็เป็น" จึงอาจมีความหมายว่า "เป็นด้วย"
การใช้คำกริยา "เป็น" จะใช้ร่วมกับคำ "ก็" เมื่อต้องการจะเน้นว่า นอกจากผู้กระทำกริยาจะ
กระทำกริยาอย่างหนึ่งอย่างใด เป็นแล้ว ยังสามารถกระทำกริยาที่ผู้พูดต้องการเน้นเป็นด้วย เช่น
มาลีทำขนมก็เป็น

ประโยคที่ยกมานี้ มีความหมายว่า นอกจากมาลีจะทำอย่างอื่นเป็นแล้ว ยัง
ทำขนมเป็นอีกด้วย "ก็" ทำหน้าที่เชื่อมคำกริยากรรม "ทำขนม" ที่อยู่ข้างหน้า กับคำกริยา
"เป็น" ที่อยู่ข้างหลัง และช่วยเน้นความหมายของคำกริยา "เป็น" ด้วย

ตัวอย่าง (เธอมีเก่งหลายอย่างนะ) / คิดเสียก็เป็น
(เด็กคนนี้ทำงานบ้านได้) / ทำกับข้าวก็เป็น
(ลูกสาวคนโตร้องเพลงเก่ง) / เดินรำก็เป็น

^๑คำบางคำที่ใช้ร่วมกับคำ "ก็" เช่น ช่าง แล้วแต่ เท่านั้น อย่างนั้น แล้วกัน
ด้วยกัน ในการวิจัยนี้ถือว่าเป็นคำกริยาเพราะ

๑. สามารถจะนำคำกริยาคำอื่นมาใช้แทนที่กันได้ โดยความหมายไม่เปลี่ยน

เช่น ช่าง และ แล้วแต่ สามารถจะนำคำกริยา ปล่อย มาใช้แทนที่กันได้

ตัวอย่าง

เขาจะไปก็ { ช่าง เขา
แล้วแต่ เขา
ปล่อย เขา

ด้วยกัน สามารถจะนำคำกริยา เหมือนกัน มาใช้แทนที่กันได้

ตัวอย่าง

คน { ด้วยกัน
เหมือนกัน

แล้วกัน สามารถจะนำคำกริยา หมดเรื่อง มาใช้แทนที่ได้

ตัวอย่าง

เอามาให้สั้นก็ { แล้วกัน
หมดเรื่อง

๒. สามารถปรากฏข้างหลังคำปฏิเสธ "ไม่" หรือหลังคำช่วยหน้ากริยาบางคำได้

ตัวอย่าง

อาจจะไม่เท่านั้นหรอก

คงจะอย่างนั้น ละมั้ง

๒. ก็ข้าง

คำ "ก็" ที่ใช้เป็นคำเชื่อมในหัวข้อนี้ จะปรากฏร่วมกับคำกริยา "ข้าง"^๑ ตามปกติจะมีใช้ในภาษาพูดเท่านั้น และอาจจะกล่าวซ้ำมากกว่า ๑ ครั้งก็ได้

การใช้คำกริยา "ข้าง" นี้จะใช้ร่วมกับ "ก็" เมื่อผู้พูดต้องการจะเน้นให้เห็นว่าผู้พูดปล่อยวาง ไม่เอาธุระในสิ่งที่กำลังกล่าวถึง บางทีอาจจะแฝงความหมายประชดประชันอยู่ในที่ด้วย คำว่า "ก็ข้าง" อาจจะมีคำต่อท้ายได้อีก ๒ ชนิด คือ คำสรรพนาม และ คำลงท้าย "ปะไร" หรือ "เถอะ"

เช่น เขาไม่มาก็ข้าง (เขาปะไร)

ประโยคที่ยกมานี้ มีความหมายว่า ผู้พูดไม่เอาธุระ หรือไม่เอาใจใส่ว่า "เขา" จะมาหรือไม่มา "ก็" ทำหน้าที่เชื่อมคำกริยาอาการ "ไม่มา" ที่อยู่ข้างหน้ากับคำกริยา "ข้าง" ที่อยู่ข้างหลัง และช่วย เน้นความหมายของคำกริยาที่ตามหลังด้วย

ตัวอย่าง

ใครจะว่าก็ข้าง (ใคร)

เขาอยากไปก็ข้าง (เขา)

ไม่มีเงินก็ข้าง (เธอ)

เขาจะเรียนเก่ง ก็ข้าง (ปะไร)

เธอจะโกธรรธัน ก็ข้าง (เธอ)

ถึงจะสอบไม่ได้ ก็ข้าง (ปะไร)

ถึงก็ข้าง ไม่ถึงก็ข้าง

^๑คำกริยา "ข้าง" เป็นคำกริยาที่มีลักษณะพิเศษจากคำกริยาอื่น ๆ ดังนี้

- เป็นคำกริยาที่ใช้คำนามหรือคำสรรพนามมาไว้ข้างหน้าไม่ได้ แต่อาจจะมีคำนามหรือคำสรรพนามตามหลังคำกริยาคำนี้ได้ เช่น ข้างเขาเถอะ เราไม่ใช่ เขาข้างเถอะ
- เป็นคำกริยาที่ใช้ตามลำพังได้ หรืออาจจะปรากฏร่วมกับคำลงท้ายบางคำได้ เช่น ข้างปะไร ข้างเถอะ เป็นต้น

๓. ก็ได้

คำ "ก็ได้" ที่ใช้เป็นคำเชื่อมในหัวข้อนี้ ปรากฏร่วมกับคำกริยา "ได้" มิใช่ทั้งในภาษาพูดและภาษาเขียน และอาจจะกล่าวซ้ำมากกว่า ๑ ครั้งได้

การใช้คำกริยา "ได้" จะใช้ร่วมกับคำ "ก็ได้" ในบริบทต่าง ๆ ดังนี้

ก) ใช้เมื่อผู้พูดมีข้อเสนอให้ผู้ฟังกระทำได้ และเป็นการพูดเน้น
ในลักษณะชี้แนะมากกว่าสั่งให้ทำหรือขอร้องให้ทำ

เช่น วางของไว้บนโต๊ะ ก็ได้

ประโยคที่ยกมานี้ ผู้พูดต้องการชี้แนะผู้ฟังว่าสามารถวางของไว้บนโต๊ะได้ ซึ่งผู้ฟังอาจจะเลือกกระทำหรือไม่กระทำก็ได้เช่นกัน "ก็ได้" ทำหน้าที่เชื่อมคำกริยากรรมและส่วนขยาย "วางของไว้บนโต๊ะ" ที่อยู่ข้างหน้า กับคำกริยา "ได้" ที่อยู่ข้างหลัง และช่วยเน้นความหมายของคำกริยาที่ตามหลังด้วย

ตัวอย่าง

พกก่อนก็ได้

เธอจะไปกับฉันก็ได้

ใช้เชือกสั้น ๆ ก็ได้

มารับตอนบ่าย ๆ ก็ได้

ลองฟังเสียงก่อน ก็ได้

ฝากไว้กับใคร ก็ได้

คุณจะไม่ตอบ ก็ได้

ฉันกลับเอง ก็ได้

ฉันล้างให้ ก็ได้

ยานี้หากก็ได้ ก็นก็ได้

ข) ใช้เมื่อผู้พูดต้องการคาดหมายเหตุการณ์บางอย่าง คำกริยาที่อยู่ข้างหน้า "ก็ได้" จึงมักจะมีความช่วยหน้ากริยาที่ให้ความหมายเกี่ยวกับการคาดคะเน ได้แก่ อาจจะ ทำจะ ประกอบอยู่หน้าคำกริยาด้วยเสมอ

เช่น เขาอาจจะ เป็นคนดีก็ได้

"ก็ได้" ทำหน้าที่เชื่อมคำกริยากรรมและส่วนขยาย "อาจจะ เป็นคนดี"

ที่อยู่ข้างหน้าคำกริยา "ได้" ที่อยู่ข้างหลัง และช่วย เน้นความหมายของคำกริยาที่ตามหลังด้วย

ตัวอย่าง

แดงอาจไม่ตั้งใจ ก็ได้

นิตอาจขอบคุณ ก็ได้

คุณพ่ออาจจะกลับก่อน ก็ได้

ฉันอาจจะไปเที่ยวด้วย ก็ได้

เขาทำจะยังไม่รู้เรื่อง ก็ได้

ค) ใช้แสดงความยินยอมหรือตกลงใจของผู้พูดที่จะกระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง

บางครั้งอาจจะเป็นในลักษณะไม่เต็มใจ หรือไม่พอใจนัก

เมื่อใช้ในภาษาพูดจะต้องมีประโยคที่นำการสนทนามาก่อน แล้วจึงตามด้วยประโยคที่มีคำ "ก็" ปรากฏร่วมกับคำกริยา "ได้" บางประโยคอาจจะไม่รู้สึกรู้ว่าผู้พูดไม่เต็มใจที่จะกระทำ จึงต้องพิจารณาบริบทที่มาประกอบด้วย

เช่น ไปก็ได้

ประโยคนี้ อาจเป็นคำตอบของประโยคที่นำมาก่อนว่า "ถ้าเธอไม่ไป แล้วใครจะไปแทนล่ะ" ซึ่งแสดงว่าผู้พูดตอบตกลงด้วยความไม่เต็มใจนัก "ก็" ทำหน้าที่เชื่อมคำกริยากรรม "ไป" ที่อยู่ข้างหน้ากับคำกริยา "ได้" ที่อยู่ข้างหลัง และช่วย เน้นความหมายของคำกริยาที่ตามหลังด้วย

ตัวอย่าง

ทำก็ได้

รอก็ได้ / (อย่าไปให้นานล่ะ)

(พี่ไม่พาไป) / ฉันไปกับเพื่อนก็ได้

คืนให้ ก็ได้ / (แค่นี้ต้องทวงด้วย)

ฉันทำกับข้าวให้ ก็ได้

ฉันพูดกับเขาให้ ก็ได้

๔. ก็ว่าได้

คำ "ก็" ที่ใช้เป็นคำเชื่อมในหัวข้อนี้ ปรากฏร่วมกับคำกริยา "ว่าได้" ซึ่งถือเป็นคำกริยา ๑ คำ โดยใช้ในความหมายว่า "พูดได้ว่า" จะมีใช้ในภาษาพูดเป็นส่วนใหญ่

การใช้คำกริยา "ว่าได้" นี้ จะใช้ร่วมกับคำว่า "ก็" เมื่อผู้พูดต้องการจะ
ประเมินค่าหรือผลของการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งที่ผู้พูดมั่นใจว่าใกล้เคียงความจริงมากที่สุด

เช่น เด็กคนนี้เก่งที่สุดในโรงเรียน ก็ว่าได้

ประโยคที่ยกมามีความหมายว่า ผู้พูดได้ว่าเด็กคนนี้เก่งที่สุดในโรงเรียน
เป็นการแสดงความมั่นใจของผู้พูดในการประเมินค่า "ก็" ทำหน้าที่เชื่อมกริยากรรมและส่วนขยาย
"เก่งที่สุดในโรงเรียน" ที่อยู่ข้างหน้า กับคำกริยา "ว่าได้" ซึ่งอยู่ข้างหลัง และช่วยเน้นความ
หมายของคำกริยาที่ตามหลังด้วย

ตัวอย่าง

คุณป้า เป็นเหมือนแม่ ก็ว่าได้

บ้านแบบนี้ เราสร้างเป็นบริษัทแรก ก็ว่าได้

ที่นาผืนนี้ ฉันหว่านแทนที่สุด ก็ว่าได้

คนสมัยก่อน อดทน เหลือเกิน ก็ว่าได้

คุณแม่ คอยสนับสนุนอยู่เบื้องหลัง ก็ว่าได้

นี่ อ้อยราคาต่ำมาก ก็ว่าได้

๔. ก็ยังได้, ก็ยังไหว

คำ "ก็" ที่ใช้เป็นคำเชื่อมในหัวข้อนี้ จะปรากฏร่วมกับคำกริยา "ยังได้"
และ "ยังไหว" ซึ่งแต่ละคำถือเป็นคำกริยา ๑ คำ จะมีใช้เฉพาะในภาษาพูดเท่านั้น

การใช้คำกริยา "ยังได้" และ "ยังไหว" จะใช้ร่วมกับคำ "ก็" ในลักษณะ
เดียวกันและสามารถจะใช้แทนที่กันได้ มีข้อสังเกตประการหนึ่งคือ ทั้งสองคำนี้จะเป็นการพูด
แบบกันเองในระหว่างผู้ที่สนิทสนมหรือมีอาวุโสเสมอกันเสีย เป็นส่วนใหญ่ ดังนี้

ก) ใช้แสดงความสามารถที่จะกระทำให้สิ่งใดสิ่งหนึ่งได้

เช่น เธอจะให้ฉันกิน อีกก็ยังได้ (ก็ยังไหว)

ประโยคที่ยกมามี ผู้พูดแสดงความมั่นใจว่า ถ้า "เธอ" จะให้ "กินอีก"
ผู้พูดก็สามารถจะกระทำได้ "ก็" ทำหน้าที่เชื่อมคำกริยากรรมและส่วนขยาย "กินอีก" ที่อยู่
ข้างหน้ากับคำกริยา "ยังไหว" ที่อยู่ข้างหลัง และช่วยเน้นความหมายของคำกริยาที่ตามหลังด้วย

ตัวอย่าง

แข่งกันดื่ม ก็ยังได้ (ก็ยังไหว)

รอไว้ทำพุงนี้ ก็ยังได้ (ก็ยังไหว)

จะให้ผมขนของทั้งหมดนี้ ก็ยังได้ (ก็ยังไหว)

- (เห็นฉันผอมอย่างนี้เถอะ) / บินเขาก็กังได้ (กียังไหว)
 (ปกติผมอดนอนเก่งนะ) / ไม่ได้นอนทั้งคืนกียังได้ (กียังไหว)
 (คุณเป็นคนเก่ง) / จะหางานใหม่กียังได้ (กียังไหว)
 (มีเงินเสียอย่าง) / เขาจะซื้อรถสักคันกียังได้ (กียังไหว)

ข) ใช้แสดงการตกลงใจของผู้พูดที่จะกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง บางสถานการณ์ อาจจะเป็นการตกลงใจในลักษณะที่ถูกท้าทายได้

ลักษณะการใช้คำกริยา "ยังได้" และ "ยังไหว" ร่วมกับคำ "ก็" ในลักษณะนี้จะสามารถใช้ตามลำพังได้ แต่จะต้องอาศัยใจความในประโยคที่นำมาก่อนด้วย ดังนั้น "ก็" จึงทำหน้าที่เป็นคำเชื่อมต้นประโยคไม่เริ่มด้วย^๑ เช่น ก. เก่งจริงวิ่งตามให้ทันสิ ข. กียังได้ (กียังไหว) ประโยค ก. ที่นำมาก่อนมีเนื้อความแสดงการท้าทาย ส่วนประโยค ข. แสดงการตกลงใจของผู้พูดที่จะกระทำตาม โดยมีคำว่า "ก็" ทำหน้าที่เชื่อมคำกริยากรรมที่นำมาในประโยค ก. คือ "วิ่งตามให้ทัน" กับคำกริยา "ยังได้" ในประโยค ข. และช่วยเน้นความหมายของคำกริยาคำหลังด้วย

ตัวอย่าง

ประโยคที่นำมาก่อน

ก. <u>มาแข่งกันต่อรูปใหม่</u>	ข. <u>กียังได้</u> (กียังไหว)
ก. <u>คุณจะมาพาพวกเราไปเลี้ยงข้าวได้ไหมล่ะ</u>	ข. <u>กียังได้</u> (กียังไหว)
ก. (อย่าเพิ่งกลับบ้านเลย) / <u>ไปเที่ยวต่อกันเถอะ</u>	ข. <u>กียังได้</u> (กียังไหว)
ก. <u>มาเล่นหมากรุกกันดีกว่า</u>	ข. <u>กียังได้</u> (กียังไหว)

๑. กียังดี

คำ "ก็" ที่ใช้เป็นคำเชื่อมในหัวข้อนี้ จะปรากฏร่วมกับคำกริยา "ยังดี" ซึ่งถือเป็นคำกริยา ๑ คำ ตามปกติจะมีใช้ในภาษาพูด

การใช้คำกริยา "ยังดี" นี้ จะใช้ร่วมกับคำ "ก็" ในลักษณะดังนี้คือ

^๑ดูรายละเอียดในบทที่ ๔

ก) ใช้เมื่อผู้พูดต้องการแสดงให้ผู้ฟังเห็นว่าสิ่งที่ได้มา สิ่งที่ได้กระทำ หรือ สิ่งที่กำลังจะกระทำนั้น ถึงจะไม่ได้ดังที่ต้องการ แต่ก็ยังดีกว่าไม่ได้อะไร หรือไม่ทำอะไรเลย

เช่น เราไปเป็นคนสุดท้าย ก็ยังดี / (เจ้าภาพคงไม่ว่าหรอก)

ประโยคที่ยกมานี้ ผู้พูดและผู้ฟังอาจจะอยู่ในสถานการณ์ที่คิดว่าจะไปไม่ทันงาน แต่ผู้พูดก็แสดงถึงความตั้งใจที่จะไป ถึงแม้ว่าจะเป็นคนสุดท้ายที่ไปในงาน ก็ยังดีกว่าไม่ได้ไปเลย "ก็" ทำหน้าที่เชื่อมคำกริยากรรมและส่วนขยาย "ไปเป็นคนสุดท้าย" ที่อยู่ข้างหน้า กับคำกริยา "ยังดี" ที่อยู่ข้างหลัง และช่วยเน้นความหมายของคำกริยาคำหลังด้วย

ตัวอย่าง

กินบ้าง ก็ยังดี / (จะได้มีเรี่ยวแรงขึ้น)

คุณไปพูดให้บ้าง ก็ยังดี / (เขาจะได้แก่รงใจ)

เราได้ที่ดิน ก็ยังดี / (บ้านเอาไว้ปลูกทีหลัง)

ขายได้ครึ่งหนึ่ง ก็ยังดี / (ที่เหลือค่อยคิดแก้ไขกัน)

ได้ที่นั่งตอนหลังก็ยังดี / (คงพอมองเห็นหรอก)

เคยได้เงินคืนมาแค่นี้ ก็ยังดี

มีข้อน่าสังเกตประการหนึ่งคือ คำว่า "ก็" ที่ใช้ร่วมกับคำกริยา "ยังดี" ในลักษณะที่กล่าวมาแล้วข้างต้นนี้ อาจจะใช้กล่าวตามลำพังได้ แต่จะต้องอาศัยใจความในประโยคที่นำมาก่อน โดยมี "ก็" ทำหน้าที่เชื่อมคำกริยาที่นำมาก่อนในประโยคก่อนกับคำกริยา "ยังดี" ที่ปรากฏตามหลัง ทำหน้าที่เป็นคำเชื่อมต้นประโยคเชื่อม

ตัวอย่าง

ก. ไป เชียงใหม่ตอนสงกรานต์/ เราอาจจะต้องนอนที่วัด ข. ก็ยังดี

ก. คุณพอให้เงินฉันไปเที่ยวแค่สองร้อยบาทเท่านั้น ข. ก็ยังดี

ก. รอบนี้คนแน่นจัง/ คงจะได้ที่นั่งหลัง ๆ แน่ ข. ก็ยังดี

๗. ก็เท่านั้น, ก็อย่างนั้น^๑

คำ "ก็" ที่ใช้เป็นคำเชื่อมในหัวข้อนี้ จะปรากฏร่วมกับคำกริยา "เท่านั้น" และ "อย่างนั้น" ซึ่งแต่ละคำถือเป็นคำกริยา ๑ คำ จะมีใช้เฉพาะในภาษาพูดเท่านั้น

^๑ในภาษาพูด "ก็อย่างนั้น" สามารถจะออกเสียงเป็น "ก็อย่างั้น" ได้

การใช้คำกริยา "เท่านั้น" และ "อย่างนั้น" จะใช้ร่วมกับคำ "ก็" ใน
บริบทเดียวกัน และสามารถจะใช้แทนที่กันได้ ดังนี้

ใช้เมื่อผู้พูดต้องการแสดงให้เห็นว่า สิ่งที่เกิดขึ้นไม่น่าสนใจ, ไม่ใช่สิ่ง
สำคัญหรือไม่เป็นประโยชน์แต่อย่างใด การใช้คำ "ก็" ร่วมกับคำกริยาในหัวข้อนี้ อาจ
จะมีคำลงท้าย "แหละ" ปรากฏต่อท้ายได้

เช่น เรียนไปก็เท่านั้น (แหละ)

ประโยคที่ยกมานี้ ผู้พูดแสดงให้เห็นว่า การเรียนไม่ได้ก่อให้เกิดประโยชน์
ต่อผู้พูด "ก็" ทำหน้าที่เชื่อมคำกริยากรรมกับส่วนขยาย "เรียนไป" ที่อยู่ข้างหน้า กับคำกริยา
"เท่านั้น" ที่อยู่ข้างหลัง และช่วยเน้นความหมายของคำกริยาคำหลังด้วย

ตัวอย่าง

เรามาก่อน ก็เท่านั้น / ที่นั่งถูกจองหมดแล้ว

ก็อย่างนั้น

เรื่องนี้อ่านแล้ว ก็เท่านั้น (แหละ) / ประเภทนี้น่า เหมือนกัน

ก็อย่างนั้น

ถึงเธอจะไปหาเขา ก็เท่านั้น (แหละ) / เขาไม่ช่วยเธอหรอก

ก็อย่างนั้น

เห็นใคร ๆ พูดว่าหนังเรื่องนี้สนุก / ฉันดูมาแล้ว ก็เท่านั้น (แหละ)

ก็อย่างนั้น

ถึงฉันสอบได้ที่สอง ก็เท่านั้น (แหละ) เขารับอัตราเดียว

ก็อย่างนั้น

คำ "ก็" ที่ใช้ร่วมกับคำกริยา "เท่านั้น" หรือ

"อย่างนั้น" ในลักษณะที่กล่าวมาแล้วข้างต้นนี้ อาจจะใช้กล่าวตามลำพังได้ แต่จะต้องอาศัย
ใจความในประโยคที่นำมาก่อน โดยมีคำ "ก็" ทำหน้าที่เชื่อมคำกริยาที่นำมาในประโยคก่อน
เป็นชนิดคำเชื่อมต้นประโยคเชื่อม กับคำกริยา "เท่านั้น" หรือ "อย่างนั้น" ที่ปรากฏตาม
หลังคำ "ก็"

๔. ก็แล้วแต่

คำ "ก็" ที่ใช้เป็นคำเชื่อมในหัวข้อนี้ จะปรากฏร่วมกับคำกริยา "แล้วแต่"^๑ ซึ่งถือเป็นคำกริยา ๑ คำ ตามปกติจะใช้ในภาษาพูดเท่านั้น การใช้คำกริยา "แล้วแต่" นี้ จะใช้ร่วมกับคำ "ก็" ในบริบทต่าง ๆ กันดังนี้

ก) ใช้เมื่อผู้พูดยินยอมให้ผู้กระทำกริยากระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้ แต่เป็นการยินยอมในลักษณะที่แสดงว่าผู้พูดไม่สนใจ ไม่เอาใจใส่ในการกระทำนั้น (ซึ่งมักจะเป็นเรื่องในอนาคต) โดยมอบให้ผู้ฟังเป็นผู้ตัดสินใจและรับผิดชอบในสิ่งที่จะกระทำเอง

เช่น เธอจะไปไหนก็แล้วแต่ / เป็นเรื่องของเธอ

ประโยคที่ยกมานี้ ผู้พูดยินยอมให้ "เธอ" ไปได้ แต่ไม่ใส่ใจว่าจะไปที่ใด "ก็" ทำหน้าที่เชื่อมคำกริยาสรรกรมกับคำขยาย "จะไปไหน" ที่อยู่ข้างหน้า กับคำกริยา "แล้วแต่" ที่อยู่ข้างหลัง และช่วยเน้นความหมายของคำกริยาคำหลังด้วย

ตัวอย่าง

คุณจะซื้อรถก็แล้วแต่ / ออกเงินเองแล้วกัน

ลูกจะไปเที่ยวก็แล้วแต่ / ระวังตัวเองด้วย

เธอจะไปทำงานกับเขาก็แล้วแต่ / คิดดูดี ๆ ก่อนแล้วกัน

แกจะชอบใครก็แล้วแต่ / อย่าให้แม่เดือดร้อนล่ะ

คุณจะไปทานข้าวข้างนอกก็แล้วแต่ / อย่ากลับให้ดึกแล้วกัน

ข) ใช้เมื่อผู้พูดต้องการแสดงว่าการกระทำที่กล่าวถึงนั้นอยู่ในการตัดสินใจและความรับผิดชอบของผู้พูดเอง ผู้อื่นไม่มีสิทธิมายุ่งเกี่ยวกับ

เช่น ฉันจะทำอะไรก็แล้วแต่ / ไม่เห็นเกี่ยวกับคุณเลย

ประโยคที่ยกมานี้ผู้พูดต้องการแสดงให้เห็นว่า ผู้พูดจะเป็นผู้ตัดสินใจว่าจะทำอะไรเอง คนอื่นไม่มีส่วนเกี่ยวข้องในการตัดสินใจด้วย "ก็" ทำหน้าที่เชื่อมคำกริยาสรรกรมและคำขยาย "จะอย่างไร" ที่อยู่ข้างหน้า กับคำกริยา "แล้วแต่" ที่อยู่ข้างหลัง และช่วยเน้นความหมายของคำกริยาคำหลังด้วย

ตัวอย่าง

ฉันจะไปกับใครก็แล้วแต่ / เป็นเรื่องของฉัน

ถึงฉันจะจนก็แล้วแต่ / ฉันจะไม่รบกวนใครหรอก

ผมจะไปเมื่อไหร่ก็แล้วแต่ / จะบอกให้รู้เอง

^๑ คำกริยา "แล้วแต่" มีลักษณะคล้ายกับคำกริยา "ข้าง" คือสามารถจะนำเอาคำนามหรือคำสรรพนามมาไว้ข้างหลังได้ แต่ถ้าใช้ตามลำพังก็ไม่ทำให้ความหมายเปลี่ยนไปแต่อย่างใด

ฉันจะไปอยู่ที่ไหนก็แล้วแต่ / ไม่เห็นต้องบอกใครเลย

๑๐. ก็แล้วกัน

คำ "ก็" ที่ใช้เป็นคำเชื่อมในหัวข้อนี้ จะปรากฏร่วมกับคำกริยา "แล้วกัน" ซึ่งถือเป็นคำกริยา ๑ คำ มีใช้เฉพาะในภาษาพูดเท่านั้น

การใช้คำกริยา "แล้วกัน" นี้ จะใช้ร่วมกับคำ "ก็" ในบริบทต่าง ๆ กัน ดังนี้

ก) ใช้เมื่อผู้พูดต้องการให้ผู้ฟังยินยอมกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เพื่อเป็นข้อตกลง หรือเป็นข้อยุติในสิ่งที่กำลังพูดถึง บางครั้งอาจจะเป็นลักษณะการตัดบทสนทนาได้

เช่น คืนนี้อย่ำลิมมาก็แล้วกัน / (ฉันจะเล่าให้ฟังทีหลัง)

ประโยคที่ยกมานี้ เป็นการตกลงระหว่างผู้พูดกับผู้ฟัง ซึ่งมีลักษณะของการตัดบทสนทนาอยู่ด้วย "ก็" ทำหน้าที่เชื่อมคำกริยากรรมและคำขยาย "อย่ำลิมมา" ที่อยู่ข้างหน้า กับคำกริยา "แล้วกัน" ที่อยู่ข้างหลัง และช่วยเน้นความหมายของคำกริยา คำหลังด้วย

ตัวอย่าง

(ไม่ต้องถามหรอก) / ฉันมีเหตุผลส่วนตัวก็แล้วกัน

กินไปก็แล้วกัน / (อย่าเพิ่งบ่นเลย)

คุณกลับก่อนก็แล้วกัน / (ผมจะไปธุระต่อ)

ปลงเสียก็แล้วกัน / (อย่าไปคิดอะไรมาก)

เธอมาที่บ้านฉันก็แล้วกัน / (มีเรื่องจะปรึกษาหน่อย)

คุณโทรฯ มาตอนบ่าย ก็แล้วกัน

ค้างไว้แค่นี้ก่อน ก็แล้วกัน / (พรุ่งนี้ค่อยพูดต่อ)

ทำงานให้เสร็จ ก็แล้วกัน / (เรื่องอื่นค่อยพูดกันทีหลัง)

เราแวะกินข้าวก่อน ก็แล้วกัน / (เดี๋ยวค่อยไปต่อ)

ข) ใช้แสดงการรับรอง เพื่อให้ผู้ฟังเกิดความมั่นใจในตัวผู้พูด และแฝงลักษณะของการตัดบทสนทนาได้ด้วย

เช่น คุณวางใจได้ / งานนี้ต้องสำเร็จ ก็แล้วกัน

ประโยคที่ยกมานี้ แสดงถึงการรับรองเพื่อให้ผู้ฟังเกิดความมั่นใจว่า "งานต้องสำเร็จ" ซึ่งมีลักษณะของการตัดบทสนทนาแฝงอยู่ด้วย "ก็" ทำหน้าที่เชื่อมคำกริยากรรมและคำขยาย "ต้องสำเร็จ" ที่อยู่ข้างหน้า กับคำกริยา "แล้วกัน" ที่อยู่ข้างหลังและช่วยเน้นความ

หมายของคำกริยาคำหลังด้วย

ตัวอย่าง

พรุ่งนี้ฉันมาได้ก็แล้วกัน

ฉันรู้ก็แล้วกัน

ฉันมีเงินให้เธอก็แล้วกัน

ผมมาให้คุณได้ก็แล้วกัน

ค) ใช้แสดงการชักชวนให้ผู้ฟังทำตาม

เช่น (เธออย่าเพิ่งกลับเลยนะ) / อยู่ทานข้าวก่อนก็แล้วกัน

ประโยคที่ยกมานี้ ผู้พูดมีเจตนาจะชักชวนให้ผู้ฟัง "อยู่ทานข้าวก่อน" ซึ่งมีลักษณะการตัดบทสนทนา เพื่อจะไม่ให้ผู้ฟังมีโอกาสปฏิเสธคำชักชวนได้ "ก็" ทำหน้าที่เชื่อมคำกริยากรรมและคำขยาย "อยู่ทานข้าวก่อน" ที่อยู่ข้างหน้า กับ คำกริยา "แล้วกัน" ที่อยู่ข้างหลัง และช่วยเน้นความหมายของคำกริยาคำหลังด้วย

ตัวอย่าง

(ถ้าหนูมีเวลา) / มาเยี่ยมบ้านข้างก็แล้วกัน

เธอมาอยู่เสียที่นี้ก็แล้วกัน

เธออยู่เป็น เพื่อนฉันก็แล้วกัน/ (อย่าเพิ่งกลับเลย)

ออกไปทานข้าวข้างนอกก็แล้วกัน/ (จะได้เปลี่ยนบรรยากาศ)

๑๑. ก็อย่างว่า, ก็ถึงว่า

คำ "ก็" ที่ใช้เป็นคำเชื่อมในหัวข้อนี้ จะปรากฏร่วมกับคำกริยา "อย่างว่า"^๑ ซึ่งถือเป็นคำกริยา ๑ คำ และคำกริยา "ถึงว่า"^๒ ซึ่งถือเป็นคำกริยา ๑ คำ จะมีใช้ในภาษาพูดเท่านั้น

^๑อย่างว่า มีความหมายว่า เหมือนอย่างที่ว่า

^๒ถึงว่า มีความหมายว่า เพราะเหตุนั้นจึงได้ว่า

ลักษณะการใช้คำกริยา "อย่างว่า" และ "ถึงว่า" นี้จะใช้ร่วมกับคำ "ก็" ในบริบทเดียวกัน และสามารถจะใช้แทนที่กันได้โดยใช้กล่าวตามลำดับ แต่จะต้องอาศัยใจความในประโยคต้นๆ มาก่อน โดยมี "ก็" ทำหน้าที่เชื่อมคำกริยาที่นำมาในประโยคก่อน (เป็นชนิดคำเชื่อมต้นประโยคเชื่อม) กับคำกริยา "อย่างว่า" หรือ "ถึงว่า" ที่ปรากฏตามหลัง "ก็" ท้ายประโยคอาจจะมีคำลงท้ายบางคำ ได้แก่ "แหละ" ต่อท้ายคำกริยา "อย่างว่า" และ "สิ" ต่อท้ายคำกริยา "ถึงว่า" โดยมีลักษณะการใช้ดังนี้

ใช้แสดงการสนับสนุนหรือเห็นด้วย

ตัวอย่าง ประโยคต้นๆ มาก่อน

ก. <u>ปีนี้อากาศร้อนเหลือเกิน</u>	ข. <u>ก็อย่างว่าแหละ</u>
<u>ก็ถึงว่าสิ</u>
ก. <u>เปิดเทอมทีไร/ฉันเดือดร้อนเรื่องเงินทุกครั้ง</u>	ข. <u>ก็อย่างว่า</u>
<u>ก็ถึงว่าสิ</u>
ก. <u>คนเดี๋ยวนี้ใจร้ายจังนะ</u>	ข. <u>ก็อย่างว่าแหละ</u>
<u>ก็ถึงว่าสิ</u>

๑๒. ก็ด้วยกัน

คำ "ก็" ที่ใช้เป็นคำเชื่อมในหัวข้อนี้ จะปรากฏร่วมกับคำกริยา "ด้วยกัน" ชนิดของคำที่อยู่ข้างหน้าอาจจะเป็นคำนาม (สรรพนาม) หรือคำกริยา ซึ่งแตกต่างจากคำอื่น ๆ ที่กล่าวถึงแล้วข้างต้นซึ่งมีแต่ เฉพาะคำกริยาอาการหรือกรรมนำหน้าเท่านั้น

"ก็ด้วยกัน" มีใช้เฉพาะในภาษาพูด แบ่งย่อยตามบริบทที่ใช้ดังนี้

ก) ใช้ในความหมายว่า "เหมือนกัน" ชนิดของคำที่ปรากฏข้างหน้าคำ "ก็ด้วยกัน" ได้ในลักษณะนี้ จะต้องเป็นคำนาม เท่านั้น และท้ายคำ "ก็ด้วยกัน" อาจจะมีคำกริยาวิเศษณ์ "ทั้งนั้น" หรือคำลงท้าย "แหละ" ปรากฏอยู่ด้วยก็ได้

เช่น คนเราก็คือด้วยกัน / ต้องตายทุกคน

ประโยคที่ยกมานี้ ผู้พูดต้องการแสดงว่า คนเราเหมือนกันหมด คือ

ต้องตายทุกคน

ตัวอย่าง

เธอก็คือด้วยกัน(แหละ) / ชอบหาเรื่องด่า

พวกนักการเมืองก็ด้วยกัน(ทั้งนั้น) / ร้อยทั้งร้อยดีแต่พูด

พวกเธอก็ด้วยกัน (ทั้งนั้น) / เห็นเงินเป็นไม่ได้

ข) ใช้ในความหมายว่า "ร่วมกัน" ชนิดของคำที่ปรากฏข้างหน้าคำว่า "ก็" ได้ในลักษณะนี้ จะต้องเป็นคำกริยาเท่านั้น

เช่น เสี่ยงตายมาก็ด้วยกัน / ใครจะลืมความหลังได้

ประโยคที่ยกมานี้ ผู้พูดหมายความว่า ได้เสี่ยงความตายร่วมกันมา จึงไม่อาจลืมความหลังครั้งนั้นได้

ตัวอย่าง

ลำบากก็ด้วยกัน / ฉันจะทิ้งเธอได้อย่างไร

เด็กสองคนนี้ / โตมาก็ด้วยกัน

ทำผิดก็ด้วยกัน / จึงไม่ควรรับผิดชอบคนเดียว

ค้าขายก็ด้วยกัน / ผมไม่โก่งหนอก

ข. "ก็" ที่ใช้ เป็นคำ เชื่อมในสำนวน

ชนิดของคำที่สามารถปรากฏอยู่ข้างหน้าคำ "ก็" ได้ มี ๒ ชนิด คือคำกริยา และคำนาม ส่วน "ก็" จะปรากฏร่วมกับคำกริยาบางคำ ใช้ เป็นสำนวน แต่ยังทำหน้าที่เชื่อม คำนาม หรือคำกริยาที่ปรากฏอยู่ข้างหน้า เพื่อแสดงความสัมพันธ์ของคำนามหรือคำกริยานั้นกับ คำนามหรือคำกริยาอื่น ๆ ที่ตามมา เท่าที่พบจากข้อมูล มี ๒ คำ คือ ก็ดี ก็ตาม^๑ แต่ละคำ มีลักษณะการใช้แตกต่างกันดังนี้

๑. ก็ดี

คำ "ก็" ที่ใช้ เป็นคำ เชื่อมในหัวข้อนี้ จะปรากฏร่วมกับคำกริยา "ดี" ใช้เชื่อมได้ทั้งคำนามและคำกริยา เมื่อใช้ในภาษาพูด จะต้องกล่าวซ้ำ ๒ ครั้ง เสมอ และจะมีการหยุดเสียงก่อนที่จะมีการกล่าวซ้ำด้วย จำแนกตามบริบทที่ใช้ดังนี้

^๑ในหนังสือ "ไวยากรณ์ไทย" จัดชนิดของคำ "ก็ดี", "ก็ตาม" ว่าเป็นคำ เชื่อม
หลังนาม

นววรรณ พันธุเมธา, ไวยากรณ์ไทย (พระนคร : รุ่งเรืองสาส์นการพิมพ์, ๒๕๒๖), หน้า ๕๗.

ใช้เน้นความหมายของคำนามหรือคำกริยาที่เชื่อมให้มีน้ำหนักเสมอขึ้น
หรืออาจกล่าวแทนคำว่า ทั้ง ... และ

เช่น คนก็ดี สัตว์ก็ดี / ต่างรักชีวิตด้วยกันทั้งนั้น

คำ "ก็ดี" ใช้เป็นคำเชื่อมในสำนวนแสดงความสัมพันธ์ของ "คน" และ
"สัตว์" เพื่อแสดงการเปรียบเทียบว่า "ต่างรักชีวิตด้วยกันทั้งนั้น"

ตัวอย่างที่ใช้เชื่อมคำนาม

ครูก็ดี ผู้ปกครองก็ดี / ต้องเอาใจใส่เด็กอย่างใกล้ชิด

คนรวยก็ดี คนจนก็ดี / ต่างได้ชื่อว่าเป็นคน

ครูก็ดี นักเรียนก็ดี / เสียเงินค่าอาหารเท่ากัน

เงินก็ดี เกียรติยศก็ดี / ช่วยอะไรเขาไม่ได้

ตัวอย่างที่ใช้เชื่อมคำกริยา

แพ้กี้ดี ชนะกี้ดี / ไม่สำคัญสำหรับเรา

กินกี้ดี นอนกี้ดี / ฉันไม่เคยมีความสุขเลย

ทำงานกี้ดี เล่นกี้ดี / ดูเขาจริงจังไปหมด

๒. ก็ตาม

คำ "ก็" ที่ใช้เป็นคำเชื่อมในหัวข้อนี้ จะปรากฏร่วมกับคำกริยา "ตาม"
ใช้เชื่อมได้ทั้งคำนามและคำกริยา มีใช้ทั้งภาษาพูดและภาษาเขียน จะใช้เพียงครั้งเดียวหรือ
ใช้ซ้ำ ๒ ครั้งก็ได้ ในภาษาพูดจะมีการหยุดเสียงก่อนที่จะมีการกล่าวซ้ำด้วย จำแนกตามบริบท
ที่ใช้ดังนี้

ก) ใช้เมื่อผู้พูดต้องการเน้นบุคคลหรือสิ่งที่มีฐานะต่างกันให้มีฐานะเสมอขึ้น
ชนิดของคำที่อยู่ข้างหน้า จะต้องเป็นคำนามเท่านั้น
เช่น ที่โรงเรียนนี้ นักเรียนก็ตาม ครูก็ตาม / กินอาหารอย่างเดียวกันทั้งนั้น
หมายความว่า ไม่ว่าจะ เป็นครูหรือนักเรียน แม้ว่าจะมีฐานะไม่เสมอกัน
แต่ต่างก็กินอาหารอย่างเดียวกัน คำ "ก็ตาม" ใช้เป็นคำเชื่อมแสดงความสัมพันธ์ของ "ครู"
และ "นักเรียน"

ตัวอย่าง

เด็กก็ตาม ผู้ใหญ่ก็ตาม / เสียค่าผ่านประตูเท่ากัน

ที่บ้านฉันไม่ว่าจะเป็นลูกเลี้ยงหรือลูกตัวก็ตาม / ทำผิดแล้วต้องถูกตี

เขาจะเป็นขานาหรือรัฐมนตรีก็ตาม / ย่อมมีสิทธิเท่ากัน

ข) ใช้กับประโยคที่แสดงความขัดแย้งกับอีกประโยคหนึ่งก็ตามมา ชนิด
ของคำที่อยู่ข้างหน้า จะต้องเป็นคำกริยาเท่านั้น

เช่น ถึงพ่อจะยากจนก็ตาม / แต่พ่อจะส่งลูกเรียนให้จบ คำ "ก็ตาม"

ใช้เป็นคำเชื่อมแสดงความสัมพันธ์ในเชิงขัดแย้งระหว่างคำกริยากรรม "ยากจน" ที่อยู่ข้างหน้า
หน้า กับคำกริยากรรม "ส่งลูกเรียน" ที่อยู่ข้างหลัง

ตัวอย่าง

คุณต้องรับผิดชอบ / ถึงคุณจะไม่ใช้คนทำก็ตาม

ถึงเขาจะรักฉันมากก็ตาม / ฉันไม่เคยนิกรรักเขาเลย

ครูรักและห่วงเธอเสมอ / ถึงเธอจะเรียนจบแล้วก็ตาม

ค) ใช้หลังคำที่แสดงความไม่เฉพาะเจาะจง

การใช้คำเชื่อม "ก็ตาม" ในลักษณะนี้ผู้พูดได้ให้ความสำคัญต่อการ
กระทำที่ผู้ฟังจะกระทำหรือได้กระทำแล้ว เท่าใดนัก แต่จะเน้นประโยคที่ตามหลังมามากกว่า

ตัวอย่าง

ก่อนจะพูดอะไรก็ตาม / ต้องคิดดูให้ดีเสียก่อน เน้นที่ ต้องคิดดูให้ดีเสียก่อน

ไม่ว่าจะเกิดอะไรก็ตาม / ฉันยังเป็นเพื่อนคุณเสมอ เน้นที่ ฉันยังเป็นเพื่อนคุณเสมอ

เธอจะทำอะไรก็ตาม / ต้องเอาเงินมาคืนฉันให้ได้ เน้นที่ ต้องเอาเงินมาคืนฉัน

ให้ได้

แกจะชอบใครก็ตาม / แม่ไม่ห้าม

เน้นที่ แม่ไม่ห้าม

ถึงจะเป็นอย่างไรก็ตาม / คุณจะต้องเป็นคนรับผิดชอบ เน้นที่ คุณจะต้องเป็นคนรับผิดชอบ

"ก็" ที่ใช้เชื่อมกลุ่มคำ

คำ "ก็" จะปรากฏอยู่ตรงกลางระหว่างกลุ่มคำ ๒ กลุ่ม และเมื่อ "ก็" ทำหน้าที่เป็นคำเชื่อม จะช่วยแสดงความหมายของกลุ่มคำที่ "ก็" เชื่อมในลักษณะต่าง ๆ กัน โดยอาจจะต้องอาศัยบริบทมาประกอบ หรือไม่ต้องอาศัยบริบทมาประกอบเลยก็ได้

"ก็" ที่ใช้เชื่อมกลุ่มคำนี้ สามารถแบ่งตามลักษณะการใช้ได้ ดังนี้

- ก. เชื่อมกลุ่มคำที่ประกอบด้วยคำชนิดเดียวกัน
- ข. เชื่อมกลุ่มคำที่ประกอบด้วยคำต่างชนิดกัน
- ก. เชื่อมกลุ่มคำที่ประกอบด้วยคำชนิดเดียวกัน

สามารถจำแนกย่อยออกได้ ๒ ลักษณะ คือ

- ๑. ประกอบด้วยคำชนิดเดียวกัน รายคำเหมือนกัน
- ๒. ประกอบด้วยคำชนิดเดียวกัน รายคำต่างกัน
- ๑. ประกอบด้วยคำชนิดเดียวกัน รายคำเหมือนกัน

"ก็" ที่ใช้ เป็นคำเชื่อมในลักษณะนี้จะปรากฏระหว่างกลุ่มคำ ๒ กลุ่ม ซึ่งประกอบด้วยคำชนิดเดียวกัน รายคำเหมือนกัน เท่าที่พบจากข้อมูลมีชนิดของคำ ๘ ชนิด ได้แก่ คำนาม คำกริยา คำสรรพนาม คำบอกกำหนด คำลักษณนาม คำบอกจำนวน คำลำดับที่ และคำปฏิเสธ ประกอบเป็นกลุ่มคำ โดยมี "ก็" เป็นคำเชื่อม เพื่อแสดงความหมายของกลุ่มคำที่เชื่อมในลักษณะต่าง ๆ คือ

- ก) ใช้เชื่อมกลุ่มคำ เพื่อแสดงการยินยอมด้วยเหตุผลหรือข้อแม้

เช่น ไม่ซื้อก็ไม่ซื้อ

กลุ่มคำนี้ อาจจะแสดงความยินยอมของผู้พูดที่จะไม่ซื้อสินค้าอย่างใดอย่างหนึ่ง หลังจากที่มิได้แนะนำว่าไม่ควรซื้อ ในประโยคสนทนาที่นำมาก่อน "ก็" ทำหน้าที่

กลุ่มคำ ในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้หมายถึง คำชนิดต่าง ๆ ที่ปรากฏร่วมกันอย่างมาก

๓ ชนิดเท่านั้น

เชื่อมกลุ่มคำ "ไม่ซื้อ" ซึ่งประกอบด้วยคำปฏิเสธกับคำกริยา และช่วยแสดงความหมายของกลุ่มคำนี้ด้วย

ตัวอย่าง

ไม่ไปก็ไม่ไป

ไม่เล่นก็ไม่เล่น

สองงานก็สองงาน

บ้านเธอก็บ้านเธอ

ร้านนี้ก็ร้านนี้

คันแรกก็คันแรก

ข) ใช้เชื่อมกลุ่มคำ เพื่อแสดงการแบ่งแยกไม่เกี่ยวข้องกัน

กลุ่มคำที่ใช้ "ก็" เชื่อมในลักษณะ มักจะประกอบด้วยคำนามและคำสรรพนาม "เขา" กับ "เรา" ที่แสดงถึงการแบ่งแยก และมักจะใช้คู่กันเสมอ

เช่น ลูกเขาก็ลูกเขา ลูกเราก็ลูกเรา

"ก็" ทำหน้าที่เชื่อมกลุ่มคำ "ลูกเขา" และ "ลูกเรา" ซึ่งปรากฏอยู่ข้างหน้ากับข้างหลัง และช่วยแสดงความหมายของกลุ่มคำนี้ด้วย

ตัวอย่าง

ลูกเขาก็ลูกเรา ลูกเขาก็ลูกเขา

ของเขาก็ของเขา ของเราก็ของเรา

ของเราก็ของเรา ของเขาก็ของเขา

งานเขาก็งานเขา งานเราก็งานเรา

งานเราก็งานเรา งานเขาก็งานเขา

ค) ใช้เชื่อมกลุ่มคำ เพื่อแสดงการปฏิเสธ ในทำนองยืนยัน (อาจแฝงความไม่พอใจของผู้พูดอยู่ด้วย)

กลุ่มคำที่ใช้ "ก็" เชื่อมในลักษณะนี้ มักจะประกอบด้วยคำปฏิเสธและคำกริยา, กลุ่มคำข้างหน้า "ก็" อาจมีกลุ่มคำเชื่อม "บอกว่า" นำหน้าได้

เช่น (บอกว่า) ไม่รู้ก็ไม่รู้/(ถามอยู่ได้)

"ก็" ทำหน้าที่เชื่อมกลุ่มคำ "ไม่รู้" ซึ่งปรากฏอยู่ข้างหน้ากับข้างหลัง และช่วยแสดงความหมายของกลุ่มคำนี้ด้วย

ตัวอย่าง(บอกว่า) ไม่ไปก็ไม่ไป(บอกว่า) ไม่เอาก็ไม่เอา(บอกว่า) ไม่กินก็ไม่กิน(บอกว่า) ไม่ชอบก็ไม่ชอบ๒. ประกอบด้วยคำชนิดเดียวกัน รายคำต่างกัน

"ก็" ที่ใช้ เป็นคำเชื่อมในลักษณะนี้ จะปรากฏระหว่างกลุ่มคำ ๒ กลุ่ม ซึ่งประกอบด้วยคำชนิดเดียวกัน แต่ต่างรายคำกัน และ "ก็" จะช่วยแสดงความหมายของกลุ่มคำที่เชื่อมในลักษณะต่าง ๆ คือ

ก) ใช้เชื่อมกลุ่มคำซึ่งอยู่ข้างหน้าและข้างหลัง "ก็" เพื่อแสดงเงื่อนไขในลักษณะของความ เป็นเหตุ เป็นผลกัน

กลุ่มคำที่ใช้ "ก็" เชื่อมในลักษณะนี้ มักจะประกอบด้วยคำปฏิเสธและคำกริยา

เช่น ไม่ให้ก็ไม่เอา

"ก็" ทำหน้าที่เชื่อมกลุ่มคำ "ไม่ให้" ที่อยู่ข้างหน้า กับ กลุ่มคำ "ไม่เอา" ที่อยู่ข้างหลัง และช่วยแสดงความหมายของกลุ่มคำข้างหน้าซึ่งเป็นเหตุ และกลุ่มคำข้างหลังซึ่งเป็นผลของเงื่อนไขด้วย

ตัวอย่างไม่รักก็ไม่ง้อไม่มาก็ไม่รอไม่ตามก็ไม่บอกไม่บอกก็ไม่รู้

ข) ใช้เชื่อมกลุ่มคำซึ่งอยู่ข้างหน้าและข้างหลัง "ก็" เพื่อแสดงการบอกเล่า ซึ่งแฝงความเป็นเหตุ เป็นผลอยู่ด้วย

กลุ่มคำที่ใช้ "ก็" เชื่อมในลักษณะนี้ มักจะประกอบด้วยคำช่วยหน้ากริยา "ยิ่ง" และคำกริยา

เช่น ยิ่งคิดก็ยิ่งกลุ้ม

"ก็" ทำหน้าที่เชื่อมกลุ่มคำ "ยิ่งคิด" ที่อยู่ข้างหน้า กับ กลุ่มคำ "ยิ่งกลุ้ม" ที่อยู่ข้างหลัง และช่วยแสดงความหมายของกลุ่มคำข้างหน้าซึ่งเป็นเหตุ และกลุ่มคำข้างหลัง ซึ่งเป็นผลด้วย

ตัวอย่าง

ยิ่งกินก็ยิ่งอ้วน

ยิ่งโตก็ยิ่งชน

ยิ่งว่าก็ยิ่งทำ

ยิ่งรักก็ยิ่งตามใจ

ค) ใช้เชื่อมกลุ่มคำซึ่งอยู่ข้างหน้าและข้างหลัง "ก็" เพื่อแสดงการบอกเล่าถึงสิ่งที่เกิดคู่กัน

กลุ่มคำที่ใช้ "ก็" เชื่อมในลักษณะนี้ มักจะประกอบด้วยคำกริยา

๒ คำ คำกริยาคำหลังจะเป็นคำ "ได้"

เช่น จนได้ก็มิได้

"ก็" ทำหน้าที่เชื่อมกลุ่มคำ "จนได้" ที่อยู่ข้างหน้ากับกลุ่มคำ "มิได้" ที่อยู่ข้างหลัง และช่วยแสดงความหมายของกลุ่มคำทั้งสองกลุ่มนี้ด้วย

ตัวอย่าง

เกิดได้ก็ตายได้

สุขได้ก็ทุกข์ได้

รวยได้ก็จนได้

รักได้ก็เกลียดได้

ง) ใช้เชื่อมกลุ่มคำซึ่งอยู่ข้างหน้าและข้างหลัง "ก็" เพื่อแสดงความตั้งใจที่จะตอบโต้การกระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง

กลุ่มคำที่ใช้ "ก็" เชื่อมในลักษณะนี้ มักจะประกอบด้วยคำกริยาและคำหลังกริยา "มา" กับ "ไป" ซึ่งช่วยบอกทิศทางของกริยาได้ด้วย การใช้คำหลังกริยาคู่นี้ ผู้กระทำกริยาในกลุ่มคำข้างหน้า กับผู้กระทำกริยาในกลุ่มคำข้างหลัง "ก็" เป็นคนละคนกัน

เช่น ตีมาก็ตีไป

"ก็" ทำหน้าที่เชื่อมกลุ่มคำ "ตีมา" ที่อยู่ข้างหน้า กับกลุ่มคำ "ตีไป" ที่อยู่ข้างหลัง และช่วยแสดงความหมายของกลุ่มคำทั้งสองกลุ่มนี้ด้วย

ตัวอย่าง

ร้ายมาก็ร้ายไป

แรงมาก็แรงไป

แข็งมาก็แข็งไป

พูดมาก็พูดไป

จ) ใช้เชื่อมกลุ่มคำซึ่งอยู่ข้างหน้าและข้างหลัง "ก็" เพื่อแสดงการ
คำทนิ หรือรำคาญใจ

กลุ่มคำที่ใช้ "ก็" เชื่อมในลักษณะนี้ มักจะประกอบด้วยคำกริยา และคำหลังกริยา "ไป" กับ "มา" ซึ่งช่วยบอกทิศทางของกริยา การใช้คำหลังกริยาคู่นี้ ผู้กระทำกริยาที่อยู่ในกลุ่มคำข้างหน้า กับผู้กระทำกริยาในกลุ่มคำข้างหลัง "ก็" อาจจะเป็น บุคคลคนเดียวกัน หรือบุคคลหลาย ๆ คนมาเกี่ยวข้องอย่างใดอย่างหนึ่งได้

เช่น เดินไปก็เดินมา

"ก็" ทำหน้าที่เชื่อมกลุ่มคำ "เดินไป" ที่อยู่ข้างหน้า กับกลุ่มคำ "เดินมา" ที่อยู่ข้างหลัง และช่วยแสดงความหมายของกลุ่มคำทั้งสองกลุ่มนี้ด้วย

ตัวอย่าง

พูดไปก็พูดมา

แก้ไปก็แก้มา

ยืมไปก็ยืมมา

ฉ) ใช้เชื่อมกลุ่มคำซึ่งอยู่ข้างหน้าและข้างหลัง "ก็" เพื่อแสดงการ
กระทำซ้ำ ๆ กัน

กลุ่มคำที่ใช้ "ก็" เชื่อมในลักษณะนี้ มักจะประกอบด้วยคำกริยา และคำช่วยหลังกริยา ซึ่งจะปรากฏเป็นคู่ ๆ ได้แก่ แล้ว-แล้ว, แล้ว-อีก, คำช่วยหลังกริยา ดังกล่าวจะช่วยบอกลักษณะการกระทำที่ซ้ำ ๆ กันได้

เช่น กินแล้วก็กินอีก

"ก็" ทำหน้าที่เชื่อมกลุ่มคำ "กินแล้ว" ที่อยู่ข้างหน้า กับกลุ่มคำ "กินอีก" ที่อยู่ข้างหลัง และช่วยแสดงความหมายของกลุ่มคำทั้งสองกลุ่มนี้ด้วย

ตัวอย่าง

พูดแล้วก็พูดอีก

สั่งแล้วก็สั่งอีก

ทำแล้วก็ทำแล้ว

เตือนแล้วก็เตือนแล้ว

ช) ใช้เชื่อมกลุ่มคำที่อยู่ข้างหน้าและข้างหลัง "ก็" เพื่อแสดงการ
แบ่งแยกกันไม่เกี่ยวข้อง

กลุ่มคำที่ใช้ "ก็" เชื่อมในลักษณะนี้มักจะประกอบด้วยคำนามและ คำสรรพนามที่ปรากฏร่วมกัน เช่น ใคร-มัน, ใคร-คนนั้น

เช่น ของใครก็ของมัน

"ก็" ทำหน้าที่เชื่อมกลุ่มคำ "ของใคร" ที่อยู่ข้างหน้า กับกลุ่มคำ "ของมัน" ที่อยู่ข้างหลัง และช่วยเน้นแสดงความหมายของกลุ่มคำทั้งสองกลุ่มนี้ด้วย

ตัวอย่าง

หน้าที่ใครก็หน้าที่มัน

บ้านใครก็บ้านมัน

เงินใครก็เงินคนนั้น

ชีวิตใครก็ชีวิตคนนั้น

ข) ใช้เชื่อมกลุ่มคำซึ่งอยู่ข้างหน้าและข้างหลัง "ก็" ในบริบทที่แสดง

การยืนยันหรือชี้เฉพาะเจาะจง

กลุ่มคำที่ใช้ "ก็" เชื่อมในบริบทนี้ มักจะประกอบด้วยคำนามและคำบอกกำหนด ได้แก่ คำบอกกำหนดเสียงจัตวา "ไหน" กับคำบอกกำหนดเสียงตรี "นั้น"

เช่น คนไหนก็คนนั้น/ (เห็นเงินเข้าเป็นไม่ได้)

"ก็" ทำหน้าที่เชื่อมกลุ่มคำ "คนไหน" ที่อยู่ข้างหน้ากับกลุ่มคำ "คนนั้น" ที่อยู่ข้างหลัง และช่วยแสดงความหมายของกลุ่มคำทั้งสองกลุ่มนี้ด้วย

ตัวอย่าง

ร้านไหนก็ร้านนั้น/ (พากันขึ้นราคาหมด)

สถานีไหนก็สถานีนั้น/ (เปิดแต่เพลงประสานเสียง)

รัฐบาลไหนก็รัฐบาลนั้น/ (แก้ปัญหาคนว่างงานไม่ได้สักที)

พรรคไหนก็พรรคนั้น/ (หาเสียงด้วยการโจมตีรัฐบาลทุกนัด)

ข. เชื่อมกลุ่มคำที่ประกอบด้วยคำต่างชนิดกัน

"ก็" ที่ใช้เป็นคำเชื่อมในลักษณะนี้จะปรากฏระหว่างกลุ่มคำ ๒ กลุ่ม ซึ่งประกอบด้วยคำต่างชนิดกัน เท่าที่พบจากข้อมูลมีชนิดของคำ ๓ ชนิด ได้แก่ คำกริยา คำช่วยหน้ากริยา และคำปฏิเสธ ประกอบเป็นกลุ่มคำได้ ตั้งแต่ ๒ ชนิด ถึง ๓ ชนิด โดยมี "ก็" เป็นคำเชื่อม และช่วยเน้นความหมายของกลุ่มคำที่เชื่อม ในลักษณะต่าง ๆ คือ

๑. ใช้เชื่อมกลุ่มคำซึ่งอยู่ข้างหน้าและข้างหลังคำ "ก็" เพื่อแสดงความ

สมปรารถนา

กลุ่มคำที่อยู่ข้างหน้า "ก็" มักจะประกอบด้วย คำช่วยหน้ากริยา "อยาก" "คิดจะ" และคำกริยา ส่วนกลุ่มคำที่อยู่ข้างหลัง "ก็" จะประกอบด้วยคำกริยา ๒ คำ คำกริยา คำแรกจะเป็น "ได้"

เช่น อยากเรียนก็ได้เรียน

"ก็" ทำหน้าที่เชื่อมกลุ่มคำ "อยากเรียน" ที่อยู่ข้างหน้ากับกลุ่มคำ "ได้เรียน" ที่อยู่ข้างหลัง และช่วยแสดงความหมายของกลุ่มคำทั้งสองกลุ่มนี้ด้วย

<u>ตัวอย่าง</u>	อยากกิน <u>ก็</u> ได้กิน
	อยากพบ <u>ก็</u> ได้พบ
	คิดจะกิน <u>ก็</u> ได้กิน
	คิดจะไป <u>ก็</u> ได้ไป

๒. ใช้เชื่อมกลุ่มคำซึ่งอยู่ข้างหลัง "ก็" เพื่อแสดงถึงความไม่สมปรารถนา

ของผู้พูด

กลุ่มคำที่อยู่ข้างหน้า "ก็" มักจะประกอบด้วย คำช่วยหน้ากริยา "อยาก" และ คำกริยา ส่วนกลุ่มคำที่อยู่ข้างหลัง "ก็" มักจะประกอบด้วยคำปฏิเสธ และคำกริยา ๒ คำ คำกริยาคำแรกจะเป็น "ได้"

เช่น อยากกินก็ไม่ได้กิน

"ก็" ทำหน้าที่เชื่อมกลุ่มคำ "อยากกิน" ที่อยู่ข้างหน้า กับกลุ่มคำ "ไม่ได้กิน" ที่อยู่ข้างหลัง และช่วยแสดงความหมายของกลุ่มคำที่อยู่ข้างหลังด้วย

<u>ตัวอย่าง</u>	อยากนอน <u>ก็</u> ไม่ได้นอน
	อยากดู <u>ก็</u> ไม่ได้ดู
	อยากเที่ยว <u>ก็</u> ไม่ได้เที่ยว
	อยากซื้อ <u>ก็</u> ไม่ได้ซื้อ

๓. ใช้เชื่อมกลุ่มคำซึ่งอยู่ข้างหลัง "ก็" เพื่อแสดงถึงความจำเป็นของผู้พูดในการกระทำกริยา (แต่หากผู้กระทำกริยาไม่ใช่ตัวผู้พูดเอง "ก็" จะเปลี่ยนเป็นใช้นั้นความหมาย เพื่อแสดงการบังคับให้ทำกริยาไป)

กลุ่มคำที่อยู่ข้างหน้า "ก็" มักจะประกอบด้วยคำปฏิเสธ และคำกริยา ส่วนกลุ่มคำที่อยู่ข้างหลัง "ก็" จะประกอบด้วยคำช่วยหน้ากริยา "ต้อง" และคำกริยา

เช่น ไม่เสร็จก็ต้องเสร็จ

"ก็" ทำหน้าที่เชื่อมกลุ่มคำ "ไม่เสร็จ" ที่อยู่ข้างหน้า กับกลุ่มคำ "ต้องเสร็จ" ที่อยู่ข้างหลังและช่วยเน้นแสดงความหมายของกลุ่มคำที่อยู่ข้างหลังด้วย

ตัวอย่าง

ไม่ควรทำก็อย่าทำ

ไม่ควรเล่าก็อย่าเล่า

ไม่ควรซื้อก็อย่าซื้อ

ศูนย์วิทยะภัทร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย